

Svet
Evropske unije

Bruselj, 23. september 2019
(OR. en)

**Medinstitucionalna zadeva:
2018/0178 (COD)**

12360/19
ADD 1

EF 274
ECOFIN 809
CODEC 1406
ENV 791
SUSTDEV 127

DOPIS

Pošiljatelj: generalni sekretariat Sveta
Prejemnik: Odbor stalnih predstavnikov (2. del)
Št. dok. Kom.: COM (2018) 353 final
Zadeva: Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb
– *mandat za pogajanja z Evropskim parlamentom*

V prilogi vam pošiljamo kompromisno besedilo predsedstva za mandat za pogajanja z Evropskim parlamentom.

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke,¹

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora,²

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj člena 3(3) Pogodbe o Evropski uniji je vzpostavitev notranjega trga, ki deluje za trajnostni razvoj Evrope in med drugim temelji na uravnoteženi gospodarski rasti ter visoki ravni varstva in izboljšanju kakovosti okolja.

¹ UL C , , str. .

² UL C , , str. .

- (2) Generalna skupščina ZN je 25. septembra 2015 sprejela nov globalni okvir za trajnostni razvoj: agendo za trajnostni razvoj do leta 2030³, katere jedro so cilji trajnostnega razvoja, ki zajemajo tri trajnostne stebre: okoljskega, socialnega in gospodarskega/upravljaljskega. Sporočilo Komisije z dne 22. novembra 2016 o novih ukrepih za trajnostno prihodnost Evrope⁴ povezuje cilje trajnostnega razvoja z okvirom politike Unije za zagotovitev, da bodo v vseh ukrepih in pobudah politike Unije znotraj Unije in na svetovni ravni že od samega začetka naprej upoštevani cilji trajnostnega razvoja. V svojih sklepih z dne 20. junija 2017⁵ je Svet Evropske unije potrdil, da so Unija in države članice zavezane celovitemu, doslednemu, obsežnemu, integriranemu in učinkovitemu izvajanju Agende 2030, tudi v tesnem sodelovanju s partnerji in drugimi deležniki.
- (3) Leta 2016 je Svet v imenu Unije sklenil Pariški sporazum⁶. Člen 2(1)(c) Pariškega sporazuma določa cilj okrepitve odziva na podnebne spremembe, med drugim z zagotavljanjem, da se bodo finančni tokovi ujemali z usmerjenostjo v zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in k razvoju, odpornemu na podnebne spremembe.
- (4) Trajnost in prehod v varno, podnebno nevtravno gospodarstvo, ki je odporno na podnebne spremembe, bolj gospodarno z viri in krožno, sta ključnega pomena za zagotavljanje dolgoročne konkurenčnosti gospodarstva Unije. Trajnost je že dolgo v središču projekta Evropske unije, njene socialne in okoljske razsežnosti pa so priznane v pogodbah EU.
- (5) Komisija je decembra 2016 pooblastila strokovno skupino na visoki ravni, da oblikuje vsesplošno in celovito strategijo Unije za financiranje trajnostne rasti. Poročilo strokovne skupine na visoki ravni, ki je bilo objavljeno 31. januarja 2018⁷, poziva k vzpostavitvi tehnično stabilnega sistema klasifikacije na ravni Unije, da se zagotovi jasnost glede tega, katere dejavnosti so „zelene“ ali „trajnostne“, začeni z blaženjem podnebnih sprememb.

³ Spreminjamo naš svet: Agenda za trajnostni razvoj do leta 2030 (UN 2015), na voljo na: <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>.

⁴ COM(2016) 739 final.

⁵ DEVGGEN 139, ONU 83, ENV 624.

⁶ Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 1).

⁷ Končno poročilo strokovne skupine na visoki ravni za financiranje trajnostne rasti EU „Financiranje trajnostnega evropskega gospodarstva“ je na voljo na naslovu: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/180131-sustainable-finance-final-report_en.pdf.

- (6) Komisija je marca 2018 objavila svoj akcijski načrt „Financiranje trajnostne rasti“⁸ o vzpostavitvi ambiciozne in celovite strategije za financiranje trajnostne rasti. Eden od ciljev, navedenih v akcijskem načrtu, je namenjen preusmeritvi kapitalskih tokov v trajnostne naložbe, da bi dosegli trajnostno in vključujočo rast. Vzpostavitev enotnega sistema klasifikacije trajnostnih dejavnosti je najpomembnejši in najnujnejši ukrep, predviden v akcijskem načrtu. Akcijski načrt priznava, da mora premik kapitalskih tokov k bolj trajnostnim dejavnostim temeljiti na skupnem razumevanju, kaj pomeni „trajnostna naravnost“. Kot prvi korak bi morala jasne smernice o dejavnostih, ki prispevajo k okoljskim ciljem, prispevati k obveščanju vlagateljev o naložbah, ki financirajo okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti. Dodatne smernice o dejavnostih, ki prispevajo k drugim ciljem glede trajnosti, vključno s socialnimi cilji, se lahko pripravijo pozneje.
- (6a) Ob priznavanju, da je treba nujno obravnavati podnebne spremembe in uresničevati vse okoljske cilje, bi bilo treba opraviti nadaljnje analitično delo, da bi dosegli napredek pri drugih ciljih glede trajnosti, vključno s socialnimi cilji in dobrim upravljanjem, s čimer bi v celovito, dosledno, obsežno, integrirano in učinkovito izvajali Agendo 2030.
- (7) Sklep št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁹ poziva k povečanju zasebnega financiranja odhodkov, povezanih z okoljem in podnebjem, zlasti s spodbudami in metodologijami za podjetja, da bodo merila okoljske stroške poslovanja in dobiček iz uporabe okoljskih storitev.
- (8) Doseganje ciljev trajnostnega razvoja v Uniji zahteva usmerjanje kapitalskih tokov v trajnostne naložbe. Pomembno je, da se v celoti izkoristi potencial notranjega trga za doseganje teh ciljev in zagotovi, da kapitalski tokovi, usmerjeni v trajnostne naložbe, na notranjem trgu niso moteni.
- (9) Ponujanje finančnih produktov, ki sledijo okoljsko trajnostnim ciljem, je učinkovit način za usmerjanje zasebnih naložb v trajnostne dejavnosti. Cilj nacionalnih zahtev za trženje finančnih produktov ali podjetniških obveznic kot okoljsko trajnostnih naložb, tudi tistih zahtev držav članic, ki zadevnim akterjem na trgu omogočajo, da uporabljajo nacionalne oznake, je okrepitev zaupanja vlagateljev, ustvarjanje prepoznavnosti ter obravnavanje pomislekov glede lažnega oglaševanja prijaznosti do okolja („greenwashing“). Lažno oglaševanje prijaznosti do okolja se nanaša na prakso pridobivanja nepoštenih konkurenčnih prednosti s trženjem finančnega produkta kot okolju prijaznega, čeprav v resnici ne izpolnjuje osnovnih okoljskih standardov. Trenutno ima le nekaj držav članic vzpostavljene sisteme označevanja.

⁸ COM(2018) 97 final.

⁹ Sklep št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o splošnem okoljskem akcijskem programu Unije do leta 2020 „Dobro živeti ob upoštevanju omejitev našega planeta“ (UL L 354/171, 28.12.2013).

Ti obstoječi sistemi temeljijo na različnih taksonomijah za klasifikacijo okoljsko trajnostnih gospodarskih dejavnosti. Ob upoštevanju političnih zavez iz Pariškega sporazuma in na ravni Unije je verjetno, da bo vse več držav članic vzpostavilo sheme označevanja ali druge zahteve za udeležence na finančnem trgu ali izdajatelje v zvezi s finančnimi produkti ali podjetniškimi obveznicami, ki se tržijo kot okoljsko trajnostne. Pri tem bi države članice uporabile nacionalne taksonomije za določanje, katere naložbe se štejejo kot trajnostne. Če take nacionalne zahteve temeljijo na različnih merilih glede tega, katere gospodarske dejavnosti se štejejo kot okoljsko trajnostne, bo to vlagatelje odvrnilo od čezmejnih naložb zaradi težav pri primerjanju različnih naložbenih priložnosti. Poleg tega bi morali gospodarski subjeki, ki želijo pritegniti naložbe iz celotne Unije, v različnih državah članicah izpolnjevati različna merila, da bi se njihove dejavnosti za namene navedenih različnih oznak štejele kot okoljsko trajnostne. Odsotnost enotnih meril bo tako povečala stroške in močno odvrčala gospodarske subjekte, kar bo oviralo dostop do čezmejnih kapitalskih trgov za trajnostne naložbe.

Ovire za dostop do čezmejnih kapitalskih trgov za namene zbiranja sredstev za trajnostne projekte naj bi se še naprej povečevale. Merila za ugotavljanje, ali je gospodarska dejavnost okoljsko trajnostna, bi bilo zato treba uskladiti na ravni Unije, da bi odpravili ovire za delovanje notranjega trga in preprečili njihov pojav v prihodnosti. S takšnim usklajevanjem bodo gospodarski subjeki lažje čezmejno zbirali sredstva za svoje okoljsko trajnostne dejavnosti, saj bi bilo njihove gospodarske dejavnosti mogoče primerjati na podlagi enotnih meril, da bi se izbrale kot osnovno sredstvo za okoljsko trajnostne naložbe. To bo olajšalo privabljanje čezmejnih naložb znotraj Unije.

- (10) Če udeleženci na finančnem trgu vlagateljem ne zagotovijo nobenega pojasnila o tem, kako dejavnosti, v katere vlagajo, prispevajo k okoljskim ciljem, ali če uporabljajo različne pojme za razlago, kaj je „trajnostna“ gospodarska dejavnost, preverjanje in primerjava teh različnih finančnih produktov za vlagatelje predstavljata nesorazmerno večje breme. Ugotovljeno je bilo, da to odvrča vlagatelje od naložb v okoljsko trajnostne finančne produkte. Poleg tega ima pomanjkanje zaupanja vlagateljev pomembne škodljive učinke na trg za trajnostne naložbe. Prav tako je bilo ugotovljeno, da bodo nacionalni predpisi ali tržne pobude za reševanje tega vprašanja znotraj nacionalnih meja povzročili razdrobitev notranjega trga. Če udeleženci na finančnem trgu razkrijejo, kako in v kolikšnem obsegu finančni produkti, za katere trdijo, da so okoljsko trajnostni, dejansko izpolnjujejo merila za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti v skladu s to uredbo, in da za takšna razkritja v vsej Uniji uporabljajo skupna merila, bo to vlagateljem pomagalo primerjati okoljsko trajnostne naložbene priložnosti prek meja. Vlagatelji bodo imeli več zaupanja pri vlaganju v okoljsko trajnostne finančne produkte v Uniji, kar bo izboljšalo delovanje notranjega trga.

- (11) Za odpravo obstoječih ovir za delovanje notranjega trga in preprečitev nastanka takih ovir v prihodnosti bi morale države članice uporabiti enoten koncept okoljsko trajnostnih naložb pri določanju zahtev za udeležence na finančnem trgu ali izdajatelje za namene označevanja finančnih produktov ali podjetniških obveznic, ki se na nacionalni ravni tržijo kot okoljsko trajnostne. Pri tem ta uredba ne vpliva na in ne posega v nobene fiskalne ukrepe (kot so davčni ukrepi), ki jih države članice lahko sprejmejo na nacionalni ravni, da bi spodbudile trajnostne naložbe.

Nacionalne sheme označevanja bi morale biti skladne s pravno obveznostjo iz člena 1(2a), vključno s tehničnimi merili za pregled, ki se uporabljajo za te gospodarske dejavnosti.

- (12) Določitev meril za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti bi lahko gospodarske subjekte spodbudila, da na svojih spletnih straneh prostovoljno objavijo in razkrijejo informacije o okoljsko trajnostnih gospodarskih dejavnostih, ki jih izvajajo. Te informacije ne bodo samo pomagale udeležencem na finančnem trgu in drugim zadevnim akterjem na finančnih trgih pri lažjem ugotavljanju, kateri gospodarski subjekti izvajajo okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, ampak bodo ti gospodarski subjekti tudi lažje zbirali sredstva za svoje okoljsko trajnostne dejavnosti.
- (13) Evropska klasifikacija okoljsko trajnostnih gospodarskih dejavnosti bi morala omogočiti razvoj prihodnjih politik Unije v podporo trajnostnemu financiranju, vključno z vseevropskimi standardi za okoljsko trajnostne finančne produkte in navsezadnje oblikovanjem oznak, s katerimi bo uradno priznано izpolnjevanje teh standardov po vsej Uniji. Enotne pravne zahteve za obravnavanje naložb kot okoljsko trajnostnih naložb na podlagi enotnih meril za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti so potrebne kot referenca za prihodnjo zakonodajo Unije, katere namen je omogočanje navedenih naložb.

- (13a) Klasifikacija Unije za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti bi morala temeljiti na ustrezni zakonodaji Unije, kadar je to primerno. Po potrebi bi morala temeljiti tudi na shemah Unije za označevanje in certificiranje, metodologijah Unije za ocenjevanje okoljskega odtisa ter sistemih Unije za statistično klasifikacijo.
- (14) V okviru doseganja ciljev trajnostnega razvoja v Uniji so se odločitve politike, kot je ustanovitev Evropskega sklada za strateške naložbe, izkazale za učinkovite pri usmerjanju zasebnih naložb poleg javnih sredstev v trajnostne naložbe. Uredba (EU) 2015/1017 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰ določa cilj vsaj 40 % investiranja v podnebje za infrastrukturne in inovacijske projekte v okviru Evropskega sklada za strateške naložbe. Skupna merila za trajnost gospodarskih dejavnosti bi lahko bila podlaga za prihodnje podobne pobude Unije za spodbujanje naložb, povezanih s podnebnimi spremembami ali drugimi okoljskimi cilji.
- (15) Da bi se izognili razdrobljenosti trga in škodi za interese potrošnikov zaradi različnih pojmov, kaj okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti so, bi morale nacionalne zahteve, ki bi jih morali udeleženci na finančnem trgu ali izdajatelji upoštevati pri trženju finančnih produktov ali podjetniških obveznic kot okoljsko trajnostnih, temeljiti na enotnih merilih za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti. Udeleženci na finančnem trgu, ki zagotavljajo okoljsko trajnostne finančne produkte, in izdajatelji iz člena 1(2)(a), ki izdajajo okoljsko trajnostne podjetniške obveznice, bi morali uporabljati isti koncept okoljsko trajnostnih gospodarskih dejavnosti, kadar razkrivajo, kako so te naložbe „okoljsko trajnostne“.
- (16) Udeleženci na finančnem trgu, ki zagotavljajo „okoljsko trajnostne“ finančne produkte, bi morali v interesu vlagateljev, vključno s potrošniki, razkriti, kako in v kolikšni meri naložba izpolnjuje merila za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, kot so opredeljene v tej uredbi. Če se uporablja drug pristop, kot je na primer doseganje zgolj nekaterih okoljskih značilnosti, bi morali udeleženci na finančnem trgu razkriti naložbeni pristop v zvezi s finančnim produktom, pri čemer bi morali uporabiti zahteve iz Uredbe XYZ/2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev.

¹⁰ Uredba (EU) 2017/2396 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2017 o spremembi uredb (EU) št. 1316/2013 in (EU) 2015/1017 v zvezi s podaljšanjem obstoja Evropskega sklada za strateške naložbe ter uvedbo tehničnih izboljšav za ta sklad in Evropsko svetovalno vozlišče za naložbe (UL L 345, 27.12.2017, str. 34).

Pri izpolnjevanju svojih obveznosti iz te uredbe lahko udeleženci na finančnem trgu poleg tega upoštevajo vrsto različnih kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov in razkritij, ki so po njihovem mnenju pomembni za vlagatelje, da ocenijo finančne produkte, ki so na voljo kot okoljsko trajnostni. Trenutna skladnost in stopnja usklajenosti s tehničnimi merili za pregled v zvezi z osnovnimi gospodarskimi dejavnostmi pa morata biti eden od vrste kazalnikov, če je finančni produkt na voljo kot „okoljsko trajnosten“.

V zvezi z drugimi finančnimi produkti, ki ne spadajo v področje uporabe te uredbe, ki niso na voljo kot „okoljsko trajnostni“, ni obveznosti razkritja njihove stopnje usklajenosti s tehničnimi merili za pregled iz te uredbe.

- (16aa) Udeleženci na finančnem trgu, ki zagotavljajo finančne produkte kot „nizkoogljične“, bi morali v interesu vlagateljev razkriti, kako in v kolikšni meri naložba izpolnjuje merila za dejavnosti z nizkimi emisijami ogljika v skladu s členom 9(3) Uredbe XYZ/2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev.

Pri zagotavljanju finančnih produktov kot „nizkoogljičnih“ bi morali udeleženci na finančnem trgu upoštevati tehnična merila za pregled, ki določajo, pod katerimi pogoji se določena gospodarska dejavnost za namene te uredbe šteje, da bistveno prispeva k blažitvi podnebnih sprememb.

„Nizkoogljična“ dejavnost bi dejansko morala biti usmerjena v zmanjšanje emisij ogljika, zato bi morala vključevati cilj izpostavljenosti nizkim emisijam ogljika, da bi dosegli dolgoročne cilje glede globalnega segrevanja iz Pariškega sporazuma o podnebnih spremembah. Takšna možnost bi morala udeležencem na finančnem trgu omogočiti, da se osredotočijo na bolj specifične naložbe, povezane s ciljem blažitve podnebnih sprememb, in hkrati zagotoviti zadostno povezanost z zahtevami iz Uredbe XYZ/2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev.

- (16a) Obveznost razkritja iz te uredbe dopolnjuje pravila o razkritju iz Uredbe XYZ/2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev. Da bi udeleženci na finančnem trgu končnim vlagateljem zagotovili večjo preglednost in objektivno primerjavo glede deleža naložb, ki financirajo okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, ta uredba dopolnjuje zahteve po razkritju v pravilih o predpogodbeni in redni preglednosti in preglednosti na spletnih mestih, določene v Uredbi XYZ/2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev. Uredba XYZ/2019 v „trajnostne naložbe“ vključuje naložbe, katerih cilji so okoljski cilji, ki bi morali med drugim vključevati naložbe v „okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti“ v smislu te uredbe.

Informacije, razkrite vlagateljem v skladu s to uredbo, bi morale pristojnemu nacionalnemu organu omogočiti spremljanje izpolnjevanja obveznosti razkritja in izvrševanje te obveznosti v skladu z veljavnim pravom. Pristojni organ bi moral spremljati, ali so informacije v skladu s členom 4(2) in 4(2a) te uredbe skladne z informacijami, ki so razkrite v skladu z Uredbo XYZ/2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev, kolikor je to primerno, in oceniti, ali je razkritje jasno in ne zavajajoče.

- (16b) V tej uredbi je opredelitev „udeleženci na finančnem trgu“ in „finančni produkti“ v skladu z Uredbo XYZ/2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev. Kadar za ponudnike pokojninskih produktov, ki upravljajo nacionalne sisteme socialne varnosti, velja Uredba XYZ/2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev v skladu s členom 16 navedene uredbe, bi morali izpolnjevati tudi obveznost razkritja v zvezi s skupnimi merili za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti v skladu s to uredbo.
- (16c) V zvezi s podjetji ta uredba ne določa dodatnih zahtev po razkritju poleg tistih, ki že obstajajo v Direktivi 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹¹, v zvezi z razkritjem nefinančnih informacij in informacij o raznolikosti nekaterih velikih podjetij in skupin. Udeleženci na finančnem trgu, ki zagotavljajo finančne produkte kot okoljsko trajnostne, lahko iz letnih poročil pridobijo informacije za oceno okoljske uspešnosti podjetij, saj navedena direktiva zahteva, da velika evropska podjetja, ki so subjekti javnega interesa, razkrijejo pomembne okoljske informacije. V zvezi s tem Komisija v Smernicah za nefinančno poročanje¹² priporoča, da podjetja, za katere je podnebje finančno pomembno, poročajo o odstotku svojega prometa v poročevalnem letu iz proizvodov ali storitev, povezanih z dejavnostmi, ki izpolnjujejo ustrezna merila za okoljsko trajnost, kot je določeno v tej uredbi, ali poročajo o odstotku svoje naložbe (CaspEx) ali o izdatkih (OEx) v letu poročanja za sredstva ali procese, ki podpirajo proizvode ali storitve, povezane z dejavnostmi, ki izpolnjujejo ustrezna merila za okoljsko trajnost iz te uredbe.

Poleg tega bodo udeleženci na finančnem trgu, ki zagotavljajo finančne produkte kot „okoljsko trajnostne“, ki prispevajo k okoljskemu cilju, spodbujani k pridobivanju dodatnih

¹¹ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

¹² Sporočilo Komisije: Smernice za nefinančno poročanje: dopnilo o poročanju o informacijah, povezanih s podnebjem (2019/C 209/01)

informacij o okoljski uspešnosti podjetij, kar zadeva okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, in bodo v ta namen morali neposredno sodelovati s podjetjem in od tretjih ponudnikov poročil in ocen zahtevati ustrezne podatke o okoljskih raziskavah.

- (16d) Za namene člena 4(2a) te uredbe bi morali Evropski bančni organ (EBA), Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) ter Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) (skupaj znani kot evropski nadzorni organi, ESA), ustanovljeni z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta¹³, Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴ oziroma Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁵ v okviru skupnega odbora pripraviti osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki bodo dopolnjevali tiste, pripravljene v skladu s členi 9(5), 10(2), 11(4) in 13(2) Uredbe (EU) XYZ/2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev.
- (16e) Obstajajo lahko izjemni primeri, ko udeleženci na finančnem trgu ne morejo razumno pridobiti popolnih, zanesljivih in pravočasnih informacij v zvezi s prometom, kapitalom ali izdatki ali drugih zadevnih informacij v zvezi z gospodarskimi dejavnostmi, vključenimi v finančni produkt, ki je na voljo kot „okoljsko trajnosten“, iz te uredbe, in posledično ne morejo zanesljivo določiti stopnje usklajenosti s tehničnimi merili za pregled ali deleža naložb, ki financirajo okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, vključene v finančni produkt. V takšnih izjemnih primerih in samo za tiste gospodarske dejavnosti, za katere ni mogoče pridobiti popolnih, zanesljivih in pravočasnih informacij, lahko udeleženci na finančnem trgu opravijo dopolnilne ocene in napovedi na podlagi informacij iz drugih virov. Za status „okoljsko trajnostne“ naložbe bi morale take ocene in napovedi nadomestiti le omejene in specifične dele zelenih podatkovnih elementov ter pripraviti preudaren izid.

Da bi zagotovili jasno in ne zavajajoče razkritje vlagateljem, bi morali udeleženci na finančnem trgu jasno razložiti podlago za svoje ugotovitve in razloge, zakaj so morali pripraviti ocene in napovedi za namene razkritja informacij končnim vlagateljem.

- (17) Udeležence na finančnem trgu bi bilo treba spodbujati, da platformo o financiranju trajnostne rasti obvestijo, kadar menijo, da bi bilo treba gospodarsko dejavnost, ki ne izpolnjuje tehničnih meril za pregled ali za katero takšna merila še niso bila določena, obravnavati kot okoljsko trajnostno, da bi platformi pomagali oceniti primernost dopolnitve ali posodobitve tehničnih meril za pregled.
- (18) Da bi določili, ali je gospodarska dejavnost okoljsko trajnostna, je treba pripraviti izčrpen seznam okoljskih ciljev. Da ne bi spregledali dejavnosti, ki omogočajo okoljsko trajnost ali ji škodijo, bi bilo treba veliko pozornost nameniti vplivu celotne vrednostne verige vseh gospodarskih dejavnosti ter vplivom proizvodov in storitev, ki jih zagotavlja ta gospodarska dejavnost. Prva dva cilja bi morala zadevati podnebne spremembe, bodisi blažitev

¹³ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES

¹⁴ Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES

¹⁵ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES

podnebnih sprememb in prilagajanje podnebnim spremembam. Drugi okoljski cilji bi morali biti trajnostna raba in varstvo vodnih in morskih virov, prehod na krožno gospodarstvo, vključno s preprečevanjem in recikliranjem odpadkov, preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja ter varstvo in obnova biotske raznovrstnosti in ekosistemov.

Poleg tega bi lahko bila gospodarska dejavnost, ki omogoča bistveno izboljšanje okoljske uspešnosti druge gospodarske dejavnosti v zvezi z enim ali več okoljskimi cilji, ključna za prehod na bolj trajnostna gospodarstva. Omogočitvene dejavnosti bi bilo zato prav tako treba šteti za „okoljsko trajnostne“, pod pogojem, da dejavnost omogoča znatno izboljšanje okoljske učinkovitosti.

- (18a) Gospodarska dejavnost, ki spodbuja cilj blažitve podnebnih sprememb, bi morala bistveno prispevati k stabilizaciji emisij toplogrednih plinov z izogibanjem le-tem ali njihovim zmanjševanjem ali povečanjem odvzemov toplogrednih plinov. Gospodarska dejavnost bi morala biti v skladu z dolgoročnimi temperaturnimi cilji iz Pariškega sporazuma. Gospodarska dejavnost bi lahko spodbujala cilj prilagajanja podnebnim spremembam, če bi dejavnost bistveno prispevala k zmanjšanju ali preprečevanju škodljivega vpliva sedanjega ali prihodnjega podnebja ali tveganj škodljivega vpliva te dejavnosti same.
- (18b) Okoljski cilj trajnostne rabe in varstva vodnih in morskih virov je izboljšanje ali preprečevanje slabšanja stanja vodnih teles, vključno s površinskimi ter podzemnimi vodnimi telesi, ter izboljšanje ali preprečevanje slabšanja okoljskega stanja morskih voda. Ta okoljski cilj bi bilo treba razlagati ob upoštevanju ustreznih zakonodajnih in nezakonodajnih instrumentov Unije, vključno z Direktivo Sveta 98/83/ES¹⁶, Direktivo 2000/60/ES¹⁷, Direktivo 2008/56/ES¹⁸, Sklepom Komisije (EU) 2017/848¹⁹ in Uredbo (EU) št. 1380/2013.²⁰

¹⁶ Direktiva Sveta 98/83/ES z dne 3. novembra 1998 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi.

¹⁷ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike.

¹⁸ Direktiva 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008. o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Direktiva o morski strategiji).

¹⁹ Sklep Komisije (EU) 2017/848 z dne 17. maja 2017 o merilih in metodoloških standardih na področju dobrega okoljskega stanja morskih voda ter specifikacijah in standardiziranih metodah za spremljanje ter presojo in razveljavitvi Sklepa 2010/477/EU.

²⁰ Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES.

- (18c) Okoljski cilj krožnega gospodarstva, vključno s preprečevanjem odpadkov in recikliranjem, bi bilo treba razlagati ob upoštevanju ustreznih zakonodajnih in nezakonodajnih instrumentov na področju krožnega gospodarstva, odpadkov in kemikalij, vključno z akcijskim načrtom za krožno gospodarstvo²¹, strategijo EU za plastiko²², okvirno direktivo o odpadkih²³, zakonodajo EU o ravnanju z odpadki²⁴ in posebnimi tokovi odpadkov, zakonodajo EU na področju kemikalij.

Gospodarska dejavnost lahko znatno prispeva k cilju krožnega gospodarstva, vključno s preprečevanjem in recikliranjem odpadkov, na več načinov, med drugim s povečanjem trajnosti, popravljivosti, nadgradljivosti in možnosti ponovne uporabe proizvodov ter z razvojem poslovnih modelov „proizvod kot storitev“ in krožnih vrednostnih verig. Podobno bi moralo biti zmanjšanje vsebnosti nevarnih snovi v materialih in proizvodih v celotnem življenjskem ciklu, vključno z zamenjavo teh snovi z varnejšimi alternativami, vsaj v skladu z usklajenimi pravnimi zahtevami, določenimi na ravni Unije.

- (18d) Okoljski cilj preprečevanja in nadzorovanja onesnaževanja bilo treba razlagati ob upoštevanju ustreznih zakonodajnih instrumentov Unije (zlasti onesnaževal, ki jih zajemajo ti instrumenti), vključno z Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta²⁵, Direktivo 2001/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁶, Direktivo 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁷, Direktivo 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁸ ter Direktivo 2006/118/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁹.

²¹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom „Zaprte zanke – akcijski načrt EU za krožno gospodarstvo“ (COM(2015) 614 final).

²² Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom „Evropska strategija za plastiko v krožnem gospodarstvu“ (COM(2018) 28 final).

²³ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv.

²⁴ Direktiva 2000/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov, Direktiva 2000/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2000 o pristaniških zmogljivostih za sprejem ladijskih odpadkov in ostankov tovora ter Direktiva Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih.

²⁵ Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L 334, 17.12.2010, str. 17).

²⁶ Direktiva 2001/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o nacionalnih zgornjih mejah emisij za nekatera onesnaževala zraka (UL L 309, 27. 11. 2001, str. 22).

²⁷ Direktiva 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanega zraka in čistejšem zraku za Evropo (UL L 152, 11.6.2008, str. 1).

²⁸ Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1). Glej zlasti prednostne snovi, navedene v Prilogi X.

²⁹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2006/118/ES z dne 12. decembra 2006 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem in poslabšanjem (UL L 372, 27. 12. 2006, str. 19).

- (19) Okoljski cilj varstva in obnove biotske raznovrstnosti in ekosistemov zajema varovanje, ohranjanje in izboljševanje biotske raznovrstnosti in ekosistemskih storitev; te storitve so razvrščene v štiri kategorije, in sicer zagotavljanje, vključno z zagotavljanjem hrane in vode; regulacija, vključno s kontrolo podnebja in bolezni; podpora, vključno s cikli hranil in proizvodnjo kisika, ter kulturne storitve, vključno z duhovnimi in razvedrilnimi koristmi. Okoljski cilj varstva in obnove biotske raznovrstnosti in ekosistemov bi bilo treba razlagati ob upoštevanju ustreznih zakonodajnih in nezakonodajnih instrumentov Unije, vključno z Direktivo 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta³⁰, Direktivo Sveta 92/43/EGS³¹, Uredbo (EU) št. 1143/2014 Evropskega parlamenta in Sveta,³² strategijo EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020,³³ strategijo EU za zeleno infrastrukturo, Direktivo Sveta 91/676,³⁴ Uredbo (EU) št. 511/2014 Evropskega parlamenta in Sveta,³⁵ uredbo (EU) št. 995/2010 Evropskega parlamenta in Sveta,³⁶ Akcijskega načrta EU za izvrševanje zakonodaje, upravljanje in trgovanje na področju gozdov,³⁷ akcijskega načrta za boj proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami³⁸ evropsko strategijo za gozdove: za gozdove in gozdarski sektor³⁹, Sporočilom o okrepitvi ukrepov EU za zaščito in obnovo svetovnih

³⁰ Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 020, 26.1.2010, str. 7).

³¹ Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

³² Uredba (EU) št. 1143/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o preprečevanju in obvladovanju vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst (UL L 317, 4.11.2014, str. 35).

³³ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij „Naše življenjsko zavarovanje, naš naravni kapital: strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020“ (COM(2011) 244 final).

³⁴ Direktiva Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (UL L 375, 31.12.1991, str. 1).

³⁵ Uredba (EU) št. 511/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o ukrepih za izpolnjevanje obveznosti uporabnikov iz Nagojskega protokola o dostopu do genskih virov ter pošteni in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe, v Uniji (UL L 150, 20.5.2014, str. 59).

³⁶ Uredba (EU) št. 995/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode (UL L 295, 12.11.2010, str. 23).

³⁷ Sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu „Izvrševanje zakonodaje, upravljanje in trgovanje na področju gozdov (FLEGT): predlog akcijskega načrta EU“ (COM(2003) 251 final).

³⁸ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij „Akcijski načrt EU za boj proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami“ (COM(2016) 87 final).

³⁹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij COM(2013) 659 final

gozdov⁴⁰ ter Uredbo Sveta (ES) št. 338/97 z dne 9. decembra 1996 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi⁴¹.

- (19a) V okviru te uredbe bi bilo treba upoštevati „prakse trajnostnega gospodarjenja z gozdovi“⁴², tako da se vključita upravljanje in uporaba gozdov in gozdnih zemljišč na način in v obsegu, ki ohranjata njihovo biotsko raznovrstnost, produktivnost, sposobnost obnavljanja, vitalnost in zmožnost, da zdaj in v prihodnje izpolnjujejo ustrezne ekološke, gospodarske in socialne funkcije na lokalni, nacionalni in svetovni ravni, in ki ne povzročata škode drugim ekosistemom, kot je opredeljeno v Resoluciji H1 – Splošne smernice za trajnostno upravljanje gozdov v Evropi, MCPFE 1993.
- (19b) V okviru te uredbe bi moralo za „energetsko učinkovitost“ šteti, da upošteva ustrezne zakonodajne instrumente Unije na področju energetske učinkovitosti, vključno z Direktivo (EU) 2012/2743 in Direktivo (EU) 2018/84444, pravila o proizvodih, določena na podlagi Direktive 2009/125/ES45, in Uredbo (EU) 2017/136946.

⁴⁰ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij „Okrepitev ukrepov EU za zaščito in obnovo svetovnih gozdov“ (COM(2019) 352 final).

⁴¹ Uredba Sveta (ES) št. 338/97 z dne 9. decembra 1996 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi (UL L 61, 3.3.1997, str. 1–69).

⁴² Resolucija H1 – Splošne smernice za trajnostno upravljanje gozdov v Evropi, MCPFE 1993.

⁴³ Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES, Direktiva (EU) 2018/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. Decembra 2018.

⁴⁴ Direktiva (EU) 2018/844 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive 2010/31/EU o energetske učinkovitosti stavb in Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti (UL L 156, 19.6.2018, str. 75–91).

⁴⁵ Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovano izdelkov, povezanih z energijo (UL L 285, 31.10.2009, str. 10–35).

⁴⁶ Uredba (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL L 198, 28.7.2017, str. 1–23)

- (20) Za vsak okoljski cilj bi bilo treba določiti enotna merila, na podlagi katerih se preverja, ali gospodarska dejavnost bistveno prispeva k temu cilju. En element enotnih meril bi moral biti izogibanje znatni škodi za kateri koli okoljski cilj iz te uredbe. Ta merila bi morala upoštevati vplive iz proizvodnje, uporabe in konca življenjskega cikla proizvodov in storitev, ki jih zagotavlja navedena gospodarska dejavnost, da se prepreči, da se naložbe obravnavajo kot okoljsko trajnostne, čeprav gospodarske dejavnosti, ki imajo korist od teh naložb, škodujejo okolju v obsegu, ki presega njihov prispevek k okoljskemu cilju. Pogoji za bistven prispevek in za nepovzročanje znatne škode bi morali omogočiti naložbe v okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, da bi resnično prispevali k okoljskim ciljem.
- (21) Ob sklicevanju na skupne zaveze Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije k upoštevanju načel, zapisanih v evropskem stebru socialnih pravic v podporo trajnostni in vključujoči rasti, ter ob priznavanju pomena mednarodnih minimalnih standardov ter človekovih pravic in pravic delavcev, bi morale izpolnjevanje minimalnih zaščitnih ukrepov predstavljati pogoj za gospodarske dejavnosti, da se štejejo kot okoljsko trajnostne. Zato bi se morale gospodarske dejavnosti šteti za okoljsko trajnostne le, če se izvajajo v skladu s smernicami OECD za večnacionalna podjetja in vodilnimi načeli ZN o podjetništvu in človekovih pravicah, vključno z deklaracijo Mednarodne organizacije dela (MOD) o temeljnih načelih in pravicah pri delu, osmimi temeljnimi konvencijami MOD in Mednarodnim zakonom o človekovih pravicah. Temeljne konvencije MOD opredeljujejo človekove pravice in pravice delavcev, ki bi jih morala spoštovati podjetja. Več navedenih mednarodnih standardov je prav tako zapisanih v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti prepoved suženjstva in prisilnega dela ter načelo nediskriminacije. Ti minimalni zaščitni ukrepi ne posegajo v uporabo strožjih zahtev glede okolja, zdravja in varnosti ter socialne trajnosti, določenih v pravu Unije, kadar je ustrezno.
- (22) Glede na posebne tehnične podrobnosti, potrebne za presojo okoljskih vplivov gospodarske dejavnosti, in glede na hitro spreminjajočo se naravo znanosti in tehnologije, bi bilo treba merila za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti redno prilagajati tem spremembam. Da bi bila merila posodobljena ter temeljila na znanstvenih dokazih in prispevkih strokovnjakov ter zadevnih deležnikov, bi bilo treba za različne gospodarske dejavnosti bolj razčleniti pogoje za bistven prispevek in znatno škodo in jih redno posodabljati. V ta namen bi morala Komisija določiti razčlenjena in natančna tehnična merila za pregled za različne gospodarske dejavnosti na podlagi tehničnega prispevka platforme, ki jo sestavlja več deležnikov.
- (23) Nekatere gospodarske dejavnosti negativno vplivajo na okolje, z zmanjšanjem takega negativnega vpliva pa bi bilo mogoče znatno prispevati k enemu ali več okoljskim ciljem. Za te gospodarske dejavnosti je primerno določiti tehnična merila za pregled, ki zahtevajo znatno izboljšanje okoljske uspešnosti, med drugim v primerjavi s povprečjem v industriji, vendar v času ekonomske življenjske dobe financirane gospodarske dejavnosti hkrati preprečujejo odvisnost od visokoogljčnih tehnologij. Navedena merila bi morala upoštevati tudi dolgoročni učinek določene gospodarske dejavnosti.

- (24) Gospodarske dejavnosti ne bi smeli šteti kot okoljsko trajnostno, če povzroči več škode za okolje kot koristi. Tehnična merila za pregled bi morala opredeliti minimalne zahteve, potrebne za preprečevanje znatne škode za vse zadevne cilje. Pri določitvi in posodabljanju tehničnih meril za pregled bi morala Komisija zagotoviti, da ta merila temeljijo na razpoložljivih znanstvenih dokazih in se redno posodablja. Če na podlagi znanstvene ocene ni mogoče dovolj zanesljivo določiti tveganja, bi moralo veljati previdnostno načelo v skladu s členom 191 PDEU. Tehnična merila za pregled, določena za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, in utemeljitev njihove izbire morajo biti na voljo na uporabnikom prijazen način.
- (24a) Komisija bi morala pri opredelitvi tehničnih meril za pregled upoštevati in spodbuditi tekoči in potrebni proces prehoda na podnebno nevtralno gospodarstvo. Prehod bo potreboval gospodarske dejavnosti, ki so manj škodljive za okolje, hkrati pa bo zagotovljeno, da ni vezanosti naložb v dejavnosti, ki sicer ne škodujejo okolju danes ali v življenjski dobi sredstva ali škodujejo okolju manj od obstoječih dejavnosti, ohranjajo pa infrastrukturo ali obrate, ki niso združljivi z dolgoročno nevtralnostjo toplogrednih plinov in drugimi dolgoročnimi okoljskimi cilji.

Tehnična merila za pregled bi morala zagotoviti, da imajo izbrane gospodarske dejavnosti verodostojno pot do dolgoročnih trajnostnih ciljev, vključno s Pariškim sporazumom. Tehnična merila za te prehodne dejavnosti bi bilo treba redno prilagajati, da se zagotovi prehod izbranih gospodarskih dejavnosti k dolgoročnim trajnostnim ciljem, vključno s Pariškim sporazumom.

- (25) Pri določitvi in posodabljanju tehničnih meril za pregled bi Komisija morala upoštevati ustrezno pravo Unije, pa tudi nezakonodajne instrumente Unije, ki že obstajajo, vključno z Uredbo (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁷, Sistemom za okoljsko ravnanje in presojo⁴⁸, merili EU za zelena javna naročila⁴⁹ ter tekočim delom v zvezi s pravili o ekološkem odtisu izdelkov in organizacij.⁵⁰ Da bi preprečili nepotrebne nedoslednosti s klasifikacijo gospodarskih dejavnosti, ki že obstaja za druge namene, bi morala Komisija upoštevati tudi statistične klasifikacije v zvezi s sektorjem okoljskega blaga in storitev, in sicer klasifikacijo aktivnosti in izdatkov za varovanje okolja (CEPA) ter klasifikacijo dejavnosti upravljanja virov (CReMA).⁵¹

⁴⁷ Uredba (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o znaku EU za okolje (UL L 27, 30.1.2010, str. 1).

⁴⁸ Uredba (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), razveljavitvi Uredbe (ES) št. 761/2001 ter odločb Komisije 2001/681/ES in 2006/193/ES (UL L 342, 22.12.2009, str. 1–45).

⁴⁹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij „Javna naročila za boljše okolje“ {SEC(2008) 2124} {SEC(2008) 2125} {SEC(2008) 2126} COM(2008) 400 final.

⁵⁰ 2013/179/EU: Priporočilo Komisije z dne 9. aprila 2013 o uporabi skupnih metod za merjenje in sporočanje okoljske uspešnosti izdelkov in organizacij v njihovem življenjskem krogu (UL L 124, 4.5.2013, str. 1-210).

⁵¹ Prilogi 4 in 5 k Uredbi (EU) št. 538/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 691/2011 o evropskih okoljsko-ekonomskih računih (UL L 158, 27.5.2014).

- (26) Komisija bi morala pri določanju in posodabljanju tehničnih meril za pregled upoštevati tudi posebnosti infrastrukturnega sektorja, v okviru analize stroškov in koristi pa tudi okoljske, socialne in ekonomske zunanje učinke. S tem v zvezi bi Komisija morala upoštevati delo mednarodnih organizacij, kot je OECD, zadevno zakonodajo in standarde Unije, vključno z Direktivo 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁵², Direktivo 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵³, Direktivo 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁴, Direktivo 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁵, Direktivo 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁶ ter trenutno metodologijo. V tem okviru bi morala tehnična merila za pregled spodbujati ustrezne okvire upravljanja, ki vključujejo okoljske, socialne in upravljaljske dejavnike, kot je navedeno v načelih za odgovorno vlaganje⁵⁷, ki jih podpirajo Združeni narodi, na vseh stopnjah življenjskega cikla projekta.
- (27) Da se prepreči izkrivljanje konkurence pri zbiranju sredstev za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, bi morala tehnična merila za pregled zagotoviti, da se lahko vse zadevne gospodarske dejavnosti v določenem sektorju štejejo kot okoljsko trajnostne in da se obravnavajo enako, če je njihov neto prispevek enak za enega ali več okoljskih ciljev iz te uredbe. Potencialne zmogljivosti za prispevek k tem ciljem pa se lahko razlikujejo med sektorji, kar bi se moralo odražati v merilih. Vendar v vsakem sektorju ta merila ne bi smela neupravičeno prikrajšati nekaterih gospodarskih dejavnosti na račun drugih, če prve prispevajo k okoljskim ciljem v enaki meri kot slednje.

⁵² Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L 197, 21.7.2001, str. 30).

⁵³ Direktiva 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 26, 28.1.2012, str. 1).

⁵⁴ Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L 94, 28.3.2014, str. 1).

⁵⁵ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

⁵⁶ Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

⁵⁷ <https://www.unpri.org/download?ac=1534>.

- (28) Komisija bi morala pri določanju tehničnih meril za pregled za okoljsko trajnostne dejavnosti oceniti, ali bi sprejetje navedenih meril povzročilo nasedle naložbe ali neskladne spodbude ali imelo kakšne druge škodljive učinke na finančne trge.
- (29) Da bi preprečili čezmerno obremenjujoče stroške izpolnjevanja obveznosti za gospodarske subjekte, bi morala Komisija določiti tehnična merila za pregled, ki zagotavljajo zadostno pravno jasnost, so izvedljiva, enostavna za uporabo ter katerih izpolnjevanje se lahko preveri v razumnih mejah stroškov skladnosti.
- (30) Za zagotovitev, da so naložbe usmerjene v gospodarske dejavnosti, ki imajo največji pozitiven vpliv na okoljske cilje, bi Komisija morala dati prednost določitvi tehničnih meril za pregled za gospodarske dejavnosti, ki lahko najbolj prispevajo k okoljskim ciljem.
- (31) Ustrezna tehnična merila za pregled bi bilo treba določiti za prometni sektor, med drugim za mobilna sredstva, pri čemer bi bilo treba upoštevati, da prometni sektor, vključno z mednarodnim ladijskim prometom, prispeva skoraj 26 % vseh emisij toplogrednih plinov v Uniji. Kot je razvidno iz akcijskega načrta za financiranje trajnostne rasti⁵⁸, prometni sektor predstavlja okoli 30 % dodatnih potrebnih letnih naložb za trajnostni razvoj v Uniji, vključno s povečanjem elektrifikacije ali prehodom na čistejše vrste prevoza s spodbujanjem prehoda na druge oblike prevoza in upravljanjem prometa.
- (32) Pri razvoju tehničnih meril za pregled je zlasti pomembno, da Komisija opravi ustrezna posvetovanja v skladu z zahtevami za boljše pravno urejanje. Postopek za določanje in posodabljanje tehničnih meril za pregled bi moral vključevati ustrezne deležnike in pri njem upoštevati mnenja strokovnjakov z dokazanim znanjem in izkušnjami z ustreznih področij. V ta namen bi morala Komisija vzpostaviti platformo o financiranju trajnostne rasti. Platforma bi morala biti sestavljena iz strokovnjakov, ki predstavljajo tako javni kot zasebni sektor. Predstavniki javnega sektorja bi morali vključevati strokovnjake Evropske agencije za okolje, evropskih nadzornih organov in Evropske investicijske banke. Strokovnjaki iz zasebnega sektorja bi morali vključevati predstavnike ustreznih deležnikov, vključno z akterji na finančnem trgu, univerzami, raziskovalnimi inštituti in nevladnimi organizacijami, ter predstavnike zadevnih gospodarskih sektorjev in industrij.

Platforma bi morala svetovati Komisiji glede razvoja, analize in pregleda tehničnih meril za pregled, vključno z njihovim morebitnim učinkom na vrednotenje sredstev, ki so se do sprejetja tehničnih meril za pregled štela kot okoljsko trajnostna sredstva v skladu z obstoječimi merili ali tržnimi praksami, kot je ustrezno. Platforma bi morala Komisiji tudi svetovati, ali so tehnična merila za pregled ustrezna za nadaljnjo uporabo v prihodnjih političnih pobudah Unije, katerih cilj je spodbujanje trajnostnih naložb. Platforma bi morala opravljati zunanja posvetovanja, v katera bi bili po potrebi vključeni drugi ključni predstavniki industrijskega sektorja. Platforma bi morala pri pripravi nasvetov o vzpostavitvi in razvoju tehničnih meril za pregled razkriti ustrezne informacije v podporo oceni teh meril ter navesti razloge in utemeljitev glede gospodarskih dejavnosti, vključenih v tehnična merila za pregled, ali odločitev, da jih ne vključi.

⁵⁸ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu in Svetu. Evropska centralna banka, Evropski ekonomsko-socialni odbor ter Odbor regij – akcijski načrt: financiranje trajnostne rasti (COM(2018) 97 final).

(33) Komisija bi morala za zagotovitev ustrezne udeležbe držav članic pri razvoju tehničnih meril za pregled ohraniti obstoječo strokovno skupino držav članic za financiranje trajnostne rasti in ji zagotoviti uraden status. Naloge te strokovne skupine bodo med drugim svetovanje Komisiji glede ustreznosti tehničnih meril za pregled in pristopa platforme glede razvoja teh meril. V ta namen bi morala Komisija o tem prek rednih srečanj obveščati države članice, da se omogoči izmenjava mnenj med državami članicami.

(33a) Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov v okviru platforme in strokovne skupine držav članic, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje. Da bi zlasti zagotovili enakopravno sodelovanje pri pripravi delegiranih aktov, bi morala Evropski parlament in Svet vse dokumente prejeti istočasno kot strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa bi se morali sistematično udeleževati sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov, na katere so povabljeni strokovnjaki držav članic. Poleg tega bi morala Komisija strokovni skupini držav članic zagotoviti pravočasen dostop do ključnih rezultatov platforme.

Pomembno je tudi, da se v mnenjih platforme Komisiji glede tehničnih meril za pregled upoštevajo rezultati njihove uporabe in kako so jih na kapitalskih trgih sprejeli udeleženci na finančnih trgih. Mnenja bi morala biti pregledno dana na voljo trgom pred objavo osnutkov pravnih aktov, da se omogoči priprava na njihovo uporabo.

(33b) Da bi zagotovili učinkovito in trajnostno organizacijo dela in srečanj v zvezi s platformo in strokovno skupino držav članic ter da bi omogočili široko udeležbo in učinkovito sodelovanje Komisije in deležnikov v skupinah, vključno z njihovimi podskupinami, bi bilo treba po potrebi razmisliti o uporabi okrepljenih virtualnih in digitalnih modalitet.

(33c) Za podrobno določitev zahtev iz te uredbe ter zlasti za določitev in posodabljanje razčlenjenih in natančno kalibriranih tehničnih meril za pregled za različne gospodarske dejavnosti glede tega, kaj predstavlja bistven prispevek k okoljskim ciljem in znatno škodo za okoljske cilje, je treba pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) prenesti na Komisijo v zvezi s tehničnimi merili za pregled iz člena 6(2), člena 7(2), člena 8(2), člena 9(2), člena 10(2) in člena 11(2). Da se zagotovi enotno izvajanje tehničnih meril za pregled v vsej Uniji in da se omogoči njihova široka uporaba v Uniji in zunaj nje, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejemanje izvedbenih aktov iz člena 6(4), člena 7(4), člena 8(4), člena 9(4), člena 10(4) in člena 11(4) v okviru delegiranih aktov. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta. Ti izvedbeni akti so znanstveno utemeljeni in dovolj ambiciozni glede doseganja okoljskih ciljev Unije, vključno s temperaturnimi cilji Pariškega sporazuma in zavezami Unije glede izvajanja Agende 2030 Združenih narodov.

- (33d) Medtem ko bi morali s tehničnimi merili za pregled, določenimi v delegiranih aktih, določiti ustrezne sektorje, merila, metrike in zahteve glede „znatne škode“ iz člena 12, bi bilo treba v izvedbenem aktu v okviru delegiranih aktov določiti konkretne mejne vrednosti, ki so lahko kvantitativne, ali če to ni izvedljivo, kvalitativne ali kombinacija obeh.
- (33e) Pri določanju tehničnih meril za pregled je treba gospodarske dejavnosti oceniti na način, ki odraža merila za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti iz te uredbe. V oceni bi bilo treba najprej opredeliti gospodarske dejavnosti, ki lahko znatno prispevajo k vsaj enemu okoljskemu cilju. Drugič, tehnična merila za pregled za tak znaten prispevek bi morala zagotoviti, da gospodarska dejavnost znatno ne škoduje nobenemu drugemu zadevnemu okoljskemu cilju. Tretjič, z zahtevami bi bilo treba zagotoviti, da gospodarski subjekt, ki opravlja kvalificirano gospodarsko dejavnost, izpolnjuje minimalne zaščitne ukrepe na področju socialnega varstva.
- (33f) Za zagotovitev pravilnega in učinkovitega nadzora skladnosti z obveznostmi iz člena 4(2) in 4(2a) te uredbe bi se morale države članice opreti na pristojne organe, ki so že imenovani v skladu s členom 14 Uredbe XYZ/2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev, po potrebi pa bi morale imenovati tudi pristojni organ za to uredbo, da se zagotovi učinkovit nadzor. Poleg tega bi morale države članice za učinkovito uveljavljanje skladnosti s členom 4(2) in 4(2a) te uredbe določiti predpise o ukrepih in kaznih, ki bi morali biti učinkoviti, sorazmerni in odvračilni. Člena 15 in 15b, ki zadevata navedeno, bi se morala začeti uporabljati hkrati z delegiranimi, izvedbenimi akti in regulativnimi tehničnimi standardi iz te uredbe.
- (34) Da bi dali zadevnim subjektom na voljo dovolj časa, da se seznanijo z merili za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti iz te uredbe in da se pripravijo na njihovo uporabo, bi se morale obveznosti, določene v tej uredbi ter delegiranih in izvedbenih aktih, sprejetih na njeni podlagi, za vsak okoljski cilj začeti uporabljati ne prej kot 12 mesecev po sprejetju zadevnega delegiranega in izvedbenega akta.
- (35) Uporabo te uredbe bi bilo treba redno pregledovati, da se ocenijo napredek v zvezi z razvojem tehničnih meril za pregled za okoljsko trajnostne dejavnosti, uporaba opredelitve za okoljsko trajnostno naložbo na ravni EU in držav članic, ustreznost vzpostavitve mehanizma za preverjanje in potreba po spremembi meril. Poleg tega bi moral pregled vključevati oceno učinka gospodarskih dejavnosti na okolje ter ustreznosti standardizirane metodologije za gospodarske dejavnosti, ki prispevajo k okoljskemu cilju, vendar se v skladu s to uredbo še ne štejejo za okoljsko trajnostne.

Poleg tega bi bilo treba oceniti delovanje skupin strokovnjakov Komisije z vidika nalog iz člena 15 in 16b ter oceniti njihov vpliv glede na dolgoročne potrebe. Še nekaj let se bo nadaljeval razvoj in posodabljanje tehničnih meril za pregled. Platforma ima tudi druge s tem povezane naloge. Da bi zagotovili obsežno, verodostojno in dobro financirano delovanje, bi bilo treba preučiti možnosti za ustrezno sodelovanje držav članic, izvedljivost alternativnih modelov upravljanja in njihove proračunske posledice.

Pravni okvir Unije bi moral spodbujati trajnostne gospodarske dejavnosti, ki naj bi jih izvajali raznoliki gospodarski subjekti, na primer MSP in izdajatelji, ki kotirajo na borzi. Poleg tega bi jih bilo treba spodbujati, naj se za svoje trajnostne gospodarske dejavnosti in prehod na trajnostno poslovanje zadolžijo oziroma temu namenijo lastniški kapital. Področje uporabe uredbe ne vključuje neposredno družb in drugih subjektov. To pomeni, da za številne družbe, ki kotirajo na borzi, ali družbe, ki ne kotirajo na borzi, čeprav lahko prostovoljno uporabljajo taksonomijo, izvršilni ukrepi pristojnih organov ne veljajo. Zato imajo lahko težave pri dostopu do financiranja trajnostne rasti. Analizirati bi bilo treba, ali bi področje uporabe uredbe in druge ustrezne zakonodaje EU lahko vplivalo na kapitalske tokove v bolj trajnostne gospodarske dejavnosti in raznolikost virov financiranja različnih vrst gospodarskih subjektov.

- (36) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija zaradi potrebe po uvedbi enotnih meril za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti na ravni Unije sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Poglavje I

Predmet urejanja, področje uporabe in opredelitve pojmov

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba vzpostavlja merila za ugotavljanje, ali je gospodarska dejavnost okoljsko trajnostna, za namene določitve stopnje okoljske trajnostnosti naložbe.
2. Ta uredba se uporablja za:
 - a. ukrepe, ki jih sprejmejo države članice ali Unija, o določitvi zahtev za udeležence na finančnem trgu ali izdajatelje v zvezi s finančnimi produkti ali podjetniškimi obveznicami, ki so na voljo kot okoljsko trajnostne;
 - b. udeležence na finančnem trgu, ki dajejo na voljo finančne produkte kot okoljsko trajnostne naložbe, ki prispevajo k enemu ali več okoljskim ciljem.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
 - (a) „okoljsko trajnostna naložba“ pomeni naložbo, ki financira eno ali več gospodarskih dejavnosti, ki se v skladu s to uredbo štejejo kot okoljsko trajnostne;
 - (b) „udeleženec na finančnem trgu“ pomeni udeleženca na finančnem trgu, kot je opredeljen v členu 2(1) Uredbe XYZ/2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev, ob upoštevanju določbe o možnosti vključitve iz člena 16 iste uredbe;
 - (c) „finančni produkt“ pomeni finančni produkt, kot je opredeljen v členu 2(l) Uredbe XYZ/2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev;
 - (ca) „izdajatelj“ pomeni izdajatelja, kot je opredeljen v členu 2(h) Uredbe (EU) 2017/1129 Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁹;

⁵⁹ Uredba (EU) 2017/1129 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o prospektu, ki se objavi ob ponudbi vrednostnih papirjev javnosti ali njihovi uvrstitvi v trgovanje na reguliranem trgu, in razveljavitvi Direktive 2003/71/ES (UL L 168, 30.6.2017, str. 12).

- (d) „blažitev podnebnih sprememb“ pomeni postopek zadržanja povečanja povprečne svetovne temperature občutno pod 2 °C nad predindustrijskimi ravnmi in prizadevanja za omejitev porasta temperature na 1,5 °C nad predindustrijskimi ravnmi;
- (e) „prilagajanje podnebnim spremembam“ pomeni proces prilagajanja dejanskim in pričakovanim podnebnim spremembam in njihovim vplivom;
- (f) „toplogredni plin“ pomeni toplogredni plin iz dela 2 Priloge V k Uredbi (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov⁶⁰;
- (g) „krožno gospodarstvo“ pomeni ohranjanje vrednosti proizvodov, materialov in drugih virov v gospodarstvu kolikor dolgo je to mogoče, povečevanje trajnosti proizvodnih procesov in olajševanje trajnostne porabe, s čimer se zmanjša vpliv na okolje ter čim bolj zmanjšata količina odpadkov in izpust nevarnih snovi v vseh fazah življenjskega cikla, vključno z uporabo hierarhije ravnanja z odpadki iz člena 4 Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁶¹;
- (ga) „onesnaževala“ pomeni snovi, vibracije, toploto, hrup, svetlobo ali druge onesnaževalce v zraku, vodi ali tleh, ki so lahko škodljivi za zdravje ljudi ali okolje, kar lahko povzroči materialno škodo, ali ki lahko škodujejo ali posegajo v uživanje in druge dovoljene rabe okolja, vključno s tistimi onesnaževali, ki jih zajema zakonodaja EU;
- (gb) „tla“ pomeni vrhno plast zemeljske skorje med kamninami in površino ter jo sestavljajo mineralni delci, organske snovi, voda, zrak in živi organizmi;
- (h) „onesnaževanje“ pomeni:
 - (i) neposredno ali posredno vnašanje onesnaževal v zrak, vodo ali tla, ki je posledica človekove dejavnosti;
 - (ii) v okviru morskega okolja, onesnaževanje, kot je opredeljeno v členu 3(8) Direktive 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁶²;

⁶⁰ Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta.

⁶¹ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

⁶² Direktiva 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Okvirna direktiva o morski strategiji) (UL L 164, 25.6.2008, str. 19–40).

(iii) v okviru vodnega okolja, onesnaževanje, kot je opredeljeno v členu 2(33) Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁶³;

- (ha) „ekosistem“ pomeni dinamično celoto rastlinskih, živalskih združb in združb mikroorganizmov ter njihovega neživega okolja, ki vzajemno delujejo kot funkcionalna enota;
- (hb) „ekosistemske storitve“ pomeni neposredne in posredne prispevke ekosistemov h gospodarskim, socialnim, kulturnim in drugim koristim, ki jih ljudje pridobijo iz ekosistemov;
- (hc) „biotska raznovrstnost“ pomeni raznolikost med živimi organizmi iz vseh virov, med drugim tudi kopenskih, morskih in drugih vodnih ekosistemov in ekoloških kompleksov, katerih del so; to zajema raznovrstnost znotraj vrst in med vrstami ter raznovrstnost ekosistemov;
- (j) „energetska učinkovitost“ pomeni učinkovitejšo rabo energije na vseh stopnjah energetske verige, tj. od proizvodnje do končne porabe, v skladu z Direktivo 2012/27/EU;
- (k) „dobro okoljsko stanje“ pomeni dobro okoljsko stanje, kot je opredeljeno v členu 3(5) Direktive 2008/56/ES;
- (ka) „dobro stanje“ pomeni dobro kemijsko in dobro ekološko stanje v primeru površinskih voda ter dobro kemijsko in dobro količinsko stanje v primeru podzemnih voda, kot je opredeljeno v skladu s Prilogo V k Direktivi 2000/60/ES, Direktivo 2008/105/ES in Direktivo 2006/118/ES;
- (kb) „dober ekološki potencial“ pomeni stanje močno preoblikovanega ali umetnega vodnega telesa, ki je tako opredeljeno skladno s Prilogo V k Direktivi 2000/60/ES;
- (l) „morske vode“ pomenijo morske vode, kot so opredeljene v členu 3(1) Direktive 2008/56/ES;
- (m) „površinske vode“ in „podzemne vode“ pomeni isto kot v točkah (1) in (2) člena 2 Direktive 2000/60/ES⁶⁴;
- (o) „pristojni organ“ pomeni nacionalni organ, ki ga imenuje država članica za nadzor udeležencev na finančnem trgu glede njihove skladnosti z zahtevami iz te uredbe.

⁶³ Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (Okvirna direktiva o vodah) (UL L 327, 22.12.2000, str. 1–73).

⁶⁴ Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

Poglavje II

Okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti

Člen 3

Merila za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti

Gospodarska dejavnost šteje za okoljsko trajnostno, če ta dejavnost izpolnjuje vse naslednje pogoje:

- (a) gospodarska dejavnost skladno s členi 6 do 11 bistveno prispeva k enemu ali več okoljskim ciljem iz člena 5, vključno z omogočanjem drugi gospodarski dejavnosti, da znatno izboljša svojo okoljsko uspešnost v zvezi z enim ali več od teh ciljev;
- (b) gospodarska dejavnost ne povzroča znatne škode za okoljske cilje iz člena 5, kakor je opredeljena v členu 12;
- (c) gospodarska dejavnost se izvaja v skladu z minimalnimi zaščitnimi ukrepi, določenimi v členu 13;
- (d) gospodarska dejavnost izpolnjuje tehnična merila za pregled, ki jih je Komisija opredelila v skladu s členi 6(2), 7(2), 8(2), 9(2), 10(2) in 11(2).

Člen 4

Uporaba meril za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti

1. Države članice kot podlago in kot minimalni predpogoj za določanje okoljsko trajnostnih gospodarskih dejavnosti uporabijo merila iz členov 3 in 5 za namene kakršnih koli ukrepov, razen fiskalnih ukrepov, ki udeležencem na finančnem trgu ali izdajateljem nalagajo zahteve v zvezi s finančnimi produkti ali podjetniškimi obveznicami, ki so na voljo kot „okoljsko trajnostne“.
2. Kadar udeleženci na finančnem trgu dajejo finančne produkte na voljo kot „trajnostne naložbe“, ki prispevajo k enemu od okoljskih ciljev, se v skladu s členom 2(q) Uredbe XYZ/2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev odstavek 2a tega člena uporablja za informacije, ki jih je treba razkriti v skladu s členom 9(1), (2) in (3), členom 10(1) ter členoma 11(1) in 13(1) Uredbe XYZ/2019.
 - 2a. Udeleženci na finančnem trgu opredelijo, kako in v kolikšnem obsegu naložba izpolnjuje merila za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti iz členov 3 in 5. Te informacije vlagateljem omogočajo, da opredelijo delež naložb, ki financirajo okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti, kot odstotek vseh naložb, izbranih za finančni produkt.
 - 2b. Kadar udeleženci na finančnem trgu menijo, da bi bilo treba gospodarsko dejavnost, ki ne izpolnjuje tehničnih meril za pregled, določenih v skladu s to uredbo, ali za katero taka tehnična merila za pregled še niso bila določena, upoštevati kot okoljsko trajnostno, lahko o tem obvestijo platformo o financiranju trajnostne rasti (v nadaljnjem besedilu: platforma).

- 2c. EBA, EIOPA in ESMA v okviru skupnega odbora evropskih nadzornih organov (v nadaljnjem besedilu: skupni odbor) pripravijo osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določijo podrobnosti o predstavitvi in vsebini informacij iz člena 4(2a) te uredbe, ter dopolnijo tiste, pripravljene v skladu s členi 9(5), 10(2), 11(4) in 13(2) Uredbe XYZ/2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev.

EBA, EIOPA in ESMA pri pripravi osnutkov regulativnih tehničnih standardov upoštevajo različne vrste finančnih produktov, njihove cilje in razlike, ki izhajajo iz njih, ter cilj, da se informacije razkrijejo točno, jasno in brez zavajanja, preprosto ter jedrnato.

EBA, EIOPA in ESMA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predložijo Komisiji do ... [Urad za publikacije: vstavite datum 12 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 5 *Okoljski cilji*

Za namene te uredbe so okoljski cilji naslednji:

- (1) blažitev podnebnih sprememb;
- (2) prilagajanje podnebnim spremembam;
- (3) trajnostna raba ter varstvo vodnih in morskih virov;
- (4) prehod na krožno gospodarstvo, vključno s preprečevanjem nastajanja odpadkov in njihovim recikliranjem;
- (5) preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja;
- (6) varstvo in ohranjanje biotske raznovrstnosti in ekosistemov.

Člen 6 *Bistven prispevek k blaženju podnebnih sprememb*

1. Za gospodarsko dejavnost se šteje, da bistveno prispeva k blaženju podnebnih sprememb, če ta dejavnost, skladno z dolgoročnimi cilji iz Pariškega sporazuma glede temperatur, bistveno prispeva k stabilizaciji koncentracije toplogrednih plinov v ozračju na ravni, ki preprečuje nevarno antropogeno poseganje v podnebni sistem, in sicer s preprečevanjem ali zmanjševanjem emisij toplogrednih plinov ali povečevanjem odvzemov toplogrednih plinov na enega od naslednjih načinov, tudi z inovativnimi procesi ali proizvodi:

- (a) z ustvarjanjem, prenašanjem, shranjevanjem, distribucijo ali uporabo energije iz obnovljivih virov v skladu z Direktivo (EU) 2018/2001⁶⁵ ali podnebno nevtralne energije (tudi ogljično nevtralne energije), vključno z uporabo inovativne tehnologije, s katero bi bilo v prihodnje mogoče doseči znatne prihranke, ali s potrebno okrepitvijo ali razširitvijo omrežja;
- (b) z izboljšanjem energetske učinkovitosti;
- (c) s povečanjem čiste ali podnebno nevtralne mobilnosti;
- (d) s prehodom na uporabo obnovljivih virov in obnovljivih materialov;
- (e) s povečanjem uporabe zajemanja in shranjevanja ogljika v skladu z Direktivo 2009/31/ES ter zajemanja in uporabe ogljika;
- (f) s postopnim opuščanjem antropogenih emisij toplogrednih plinov, zlasti iz trdih fosilnih goriv;
- (g) z vzpostavitvijo energetske infrastrukture, ki je potrebna za omogočanje dekarbonizacije energetskih sistemov;
- (h) s proizvodnjo čistih in učinkovitih goriv iz obnovljivih ali ogljično nevtralnih virov;
- (i) s krepitvijo talnih ponorov ogljika.

1a. Za namene odstavka 1 se prav tako šteje, da gospodarska dejavnost bistveno prispeva k blažitvi podnebnih sprememb tudi, če podpira prehod na podnebno nevtralno gospodarstvo, vodi v znatno zmanjšanje emisij, ima okoljsko uspešnost, ki je bistveno boljša od povprečja v industriji, in v času ekonomske življenjske dobe financirane gospodarske dejavnosti preprečuje odvisnost od visokoogljicnih tehnologij.

2. Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 16 ter pred njegovim sprejetjem od platforme pridobi vsa potrebna strokovna znanja glede tehničnih meril za pregled in oceni izvajanje meril, pri čemer upošteva rezultate, ki so jih udeleženci na finančnem trgu pridobili z njihovo uporabo, pa tudi, kako so jih kapitalski trgi sprejeli in kakšen vpliv nanje so imela, s katerim:

- (a) dopolni odstavka 1 in 1a, da določi tehnična merila za pregled za določitev, pod kakšnimi pogoji se šteje, da določena gospodarska dejavnost za namene te uredbe bistveno prispeva k blaženju podnebnih sprememb, kar zadeva:

- (i) klasifikacijo in rubriko sektorja dane gospodarske dejavnosti;

⁶⁵ Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 328, 21.12.2018, str. 82–209).

- (ii) merila, ki se uporabljajo za dano gospodarsko dejavnost, ter
 - (iii) metriko, ki se uporablja za merjenje okoljske uspešnosti gospodarske dejavnosti, vključno z določitvijo mej za to meritev;
- (b) dopolni člen 12, da določi tehnična merila za pregled za vsak zadevni okoljski cilj, da se ugotovi, ali se za gospodarsko dejavnost, za katero so merila za pregled določena v skladu s točko (a) tega odstavka, za namene te uredbe šteje, da lahko znatno škoduje enemu ali več navedenim ciljem.
3. Komisija z delegiranim aktom določi tehnična merila za pregled iz odstavka 2 tega člena, pri tem pa upošteva zahteve, določene v členu 14.
4. Komisija v okviru delegiranega akta iz odstavka 2 tega člena sprejme izvedbene akte, s katerimi določi kvantitativne ali kvalitativne prage ali kombinacije obeh, ki jih mora izpolnjevati gospodarska dejavnost, da bi se štela za okoljsko trajnostno.
- Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 16a.
5. Komisija sprejme delegirane in izvedbene akte iz odstavkov 2, 3 in 4 do 31. decembra 2021, se čimer se zagotovi, da se ti akti začnejo uporabljati 31. decembra 2022.

Člen 7

Bistven prispevek k prilagajanju podnebnim spremembam

1. Za gospodarsko dejavnost se šteje, da bistveno prispeva k prilagajanju podnebnim spremembam:
- (a) če se škodljivi vpliv sedanjih in pričakovanih prihodnjih podnebnih sprememb ali tveganja škodljivih vplivov podnebnih sprememb na navedeno dejavnost bistveno zmanjšajo, ne da bi se povečala s podnebjem povezana ranljivost drugih okolij in dejavnosti;
 - (b) če navedena dejavnost bistveno prispeva k preprečevanju ali zmanjševanju škodljivega vpliva sedanjih in pričakovanih prihodnjih podnebnih sprememb ali tveganj škodljivih vplivov podnebnih sprememb, ne da bi se pri tem povečala ranljivost drugih okolij in dejavnosti.
- 1a. Gospodarska dejavnost iz točk (a) in (b) prvega odstavka bistveno prispeva k prilagajanju podnebnim spremembam na enega od naslednjih načinov:
- (a) preprečevanje ali zmanjševanje škodljivih vplivov podnebnih sprememb na gospodarsko dejavnost, ki so odvisni od lokacije in okoliščin. Ti vplivi se ocenijo in prednostno razvrstijo z uporabo najboljših razpoložljivih podnebnih projekcij;

- (b) preprečevanje ali zmanjševanje škodljivih vplivov, ki jih imajo lahko podnebne spremembe na naravno in grajeno okolje, v katerem se ta dejavnost opravlja. Ti vplivi se ocenijo in prednostno razvrstijo z uporabo najboljših razpoložljivih podnebnih projekcij.
2. Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 16 in pred njegovim sprejetjem od platforme pridobi vsa potrebna strokovna znanja glede tehničnih meril za pregled ter oceni izvajanje meril, pri čemer upošteva rezultate, ki so jih udeleženci na finančnem trgu pridobili z njihovo uporabo, pa tudi, kako so bila sprejeta na trgu in kakšen vpliv na kapitalske trge so imela, s katerim:
- (a) dopolni odstavka 1 in 1a, da določi tehnična merila za pregled za določitev, pod kakšnimi pogoji se šteje, da določena gospodarska dejavnost za namene te uredbe bistveno prispeva k prilagajanju podnebnim spremembam, kar zadeva:
 - (i) klasifikacijo in rubriko sektorja dane gospodarske dejavnosti;
 - (ii) merila, ki se uporabljajo za dano gospodarsko dejavnost, ter
 - (iii) metriko, ki se uporablja za merjenje okoljske uspešnosti gospodarske dejavnosti, vključno z določitvijo mej za to meritev;
 - (b) dopolni člen 12, da določi tehnična merila za pregled za vsak zadevni okoljski cilj, da se ugotovi, ali se za gospodarsko dejavnost, za katero so merila za pregled določena v skladu s točko (a) tega odstavka, za namene te uredbe šteje, da lahko znatno škoduje enemu ali več navedenim ciljem.
3. Komisija z delegiranim aktom določi tehnična merila za pregled iz odstavka 2 tega člena, pri tem pa upošteva zahteve, določene v členu 14.
4. Komisija v okviru delegiranega akta iz odstavka 2 tega člena sprejme izvedbene akte, s katerimi določi kvantitativne ali kvalitativne prage ali njihove kombinacije, ki jih mora izpolnjevati gospodarska dejavnost, da bi se štela za okoljsko trajnostno. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 16a.
5. Komisija delegirani akt in izvedbeni akt iz odstavkov 2, 3 in 4 sprejme do 31. decembra 2021, se čimer se zagotovi, da se akta začneta uporabljati 31. decembra 2022.

Člen 8

Bistven prispevek k trajnostni rabi ter varstvu vodnih in morskih virov

1. Za gospodarsko dejavnost se šteje, da bistveno prispeva k trajnostni rabi ter varstvu vodnih in morskih virov, če ta dejavnost bistveno prispeva k izboljšanju ali preprečevanju poslabšanja dobrega stanja vodnih teles, vključno s površinskimi in podzemnimi vodami, ali k izboljšanju ali preprečevanju poslabšanja okoljskega stanja morskih voda na enega od naslednjih načinov:

- (a) z varovanjem okolja pred škodljivim vplivom odvajanja komunalne in industrijske odpadne vode, vključno z zagotavljanjem ustreznega zbiranja, čiščenja in odvajanja komunalnih in industrijskih odpadnih voda;
- (b) z varovanjem človekovega zdravja pred škodljivim vplivom kakršne koli kontaminacije pitne vode z zagotavljanjem, da ne vsebuje mikroorganizmov, parazitov in snovi, ki lahko predstavljajo nevarnost za zdravje ljudi, ter s povečanjem dostopa državljanov do čiste pitne vode;
- (c) [črtano]
- (d) z izboljšanjem upravljanja z vodo in učinkovitosti rabe vode, vključno s preprečevanjem poslabšanja, ter z varovanjem in izboljševanjem stanja vodnih ekosistemov, spodbujanjem trajnostne rabe vode na podlagi dolgoročne zaščite razpoložljivih vodnih virov, zagotavljanjem postopnega zmanjšanja emisij onesnaževal v površinske in podzemne vode ali prispevanjem k blažitvi posledic poplav in suš ali z katero koli drugo dejavnostjo, ki varuje ali izboljšuje kakovostno in količinsko stanje vodnih teles;
- (e) z zagotavljanjem trajnostne rabe morskih ekosistemov, virov, blaga in storitev z varstvom in ohranjanjem morskega okolja ter preprečevanjem poslabšanja njegovega stanja ali z obnovo morskih ekosistemov na območjih, na katerih so bili poškodovani.

2. Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 16 in pred njegovim sprejetjem od platforme pridobi vsa potrebna strokovna znanja glede tehničnih meril za pregled ter oceni izvajanje meril, pri čemer upošteva rezultate, ki so jih udeleženci na finančnem trgu pridobili z njihovo uporabo, pa tudi, kako so bila sprejeta na trgu in kakšen vpliv na kapitalske trge so imela, s katerim:

- (a) dopolni odstavek 1, da določi tehnična merila za pregled za določitev, pod kakšnimi pogoji se šteje, da določena gospodarska dejavnost za namene te uredbe bistveno prispeva k trajnostni rabi ter varstvu vodnih in morskih virov, kar zadeva:
 - (i) klasifikacijo in rubriko sektorja dane gospodarske dejavnosti;
 - (ii) merila, ki se uporabljajo za dano gospodarsko dejavnost, ter
 - (iii) metriko, ki se uporablja za merjenje okoljske uspešnosti gospodarske dejavnosti, vključno z določitvijo mej za to meritev;
- (b) dopolni člen 12, da določi tehnična merila za pregled za vsak zadevni okoljski cilj, da se ugotovi, ali se za gospodarsko dejavnost, za katero so merila za pregled določena v skladu s točko (a) tega odstavka, za namene te uredbe šteje, da lahko znatno škoduje enemu ali več navedenim ciljem.

3. Komisija z delegiranim aktom določi tehnična merila za pregled iz odstavka 2 tega člena, pri tem pa upošteva zahteve, določene v členu 14.
4. Komisija v okviru delegiranega akta iz odstavka 2 tega člena sprejme izvedbene akte, s katerimi določi kvantitativne ali kvalitativne prage ali kombinacije obeh, ki jih mora izpolnjevati gospodarska dejavnost, da bi se štela za okoljsko trajnostno. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 16a.
5. Komisija sprejme delegirane in izvedbene akte iz odstavkov 2, 3 in 4 do 31. decembra 2021, se čimer se zagotovi, da se ti akti začnejo uporabljati 31. decembra 2022.

Člen 9

Bistven prispevek h krožnemu gospodarstvu, vključno s preprečevanjem nastajanja odpadkov in njihovim recikliranjem

1. Za gospodarsko dejavnost se šteje, da bistveno prispeva k prehodu na krožno gospodarstvo, vključno s preprečevanjem nastajanja odpadkov in njihovim recikliranjem, če ta dejavnost bistveno prispeva k okoljskim ciljem na enega od naslednjih načinov:
 - (a) z izboljšanjem učinkovite uporabe surovin v proizvodnji, vključno z zmanjšanjem porabe primarnih surovin in večjo trajnostno uporabo stranskih proizvodov in sekundarnih surovin;
 - (b) s povečanjem trajnosti, popravljivosti, nadgradljivosti ali ponovne uporabe proizvodov;
 - (c) s povečanjem možnosti recikliranja izdelkov, vključno s posameznimi materiali, ki jih vsebujejo izdelki, med drugim z nadomestitvijo ali zmanjšano uporabo proizvodov in materialov, ki jih ni mogoče reciklirati;
 - (d) z bistvenim zmanjšanjem vsebnosti nevarnih snovi v materialih in proizvodih v celotnem življenjskem ciklu v skladu z zahtevami zakonodaje EU, vključno tako, da se nadomestijo z varnejšimi alternativami in izboljša njihova sledljivost;
 - (e) s podaljšanjem uporabe proizvodov, stavb, objektov in infrastrukture, vključno s ponovno uporabo, zasnovano za dolgoživost, spremembo namena, razstavljanjem, ponovno izdelavo, nadgradnjo, popravilom in souporabo;
 - (f) s povečanjem uporabe sekundarnih surovin in njihove kakovosti, vključno z visokokakovostnim recikliranjem;
 - (g) s preprečevanjem ali zmanjšanjem nastajanja odpadkov;
 - (h) s povečanjem priprave na ponovno uporabo in recikliranje;
 - (i) s čim večjim zmanjšanjem sežiganja odpadkov in izogibanjem odstranjevanju odpadkov (vključno na odlagališčih) v skladu z načeli hierarhije ravnanja z odpadki iz člena 4 Direktive 2008/98/ES;

- (j) s preprečevanjem odmetavanja odpadkov;
- (k) z izboljšanjem učinkovite uporabe naravnih virov z ukrepi za energetske učinkovitost in učinkovito rabo virov, ki privedejo do znatnih prihrankov.

2. Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 16 in pred njegovim sprejetjem od platforme pridobi vsa potrebna strokovna znanja glede tehničnih meril za pregled ter oceni izvajanje meril, pri čemer upošteva rezultate, ki so jih udeleženci na finančnem trgu pridobili z njihovo uporabo, pa tudi, kako so jih kapitalski trgi sprejeli in kakšen vpliv nanje so imela, s katerim:

(a) dopolni odstavek 1, da določi tehnična merila za pregled za določitev, pod kakšnimi pogoji se šteje, da določena gospodarska dejavnost za namene te uredbe bistveno prispeva h prehodu na krožno gospodarstvo, vključno s preprečevanjem nastajanja odpadkov in njihovim recikliranjem, kar zadeva:

(i) klasifikacijo in rubriko sektorja dane gospodarske dejavnosti;

(ii) merila, ki se uporabljajo za dano gospodarsko dejavnost, ter

(iii) metriko, ki se uporablja za merjenje okoljske uspešnosti gospodarske dejavnosti, vključno z določitvijo mej za to meritev;

(b) dopolni člen 12, da določi tehnična merila za pregled za vsak zadevni okoljski cilj, da se ugotovi, ali se za gospodarsko dejavnost, za katero so merila za pregled določena v skladu s točko (a) tega odstavka, za namene te uredbe šteje, da lahko znatno škoduje enemu ali več navedenim ciljem.

- 3. Komisija z delegiranim aktom določi tehnična merila za pregled iz odstavka 2 tega člena, pri tem pa upošteva zahteve, določene v členu 14.
- 4. Komisija v okviru delegiranega akta iz odstavka 2 tega člena sprejme izvedbene akte, s katerimi določi kvantitativne ali kvalitativne prage ali njihove kombinacije, ki jih mora izpolnjevati gospodarska dejavnost, da bi se štela za okoljsko trajnostno. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 16a.
- 5. Komisija sprejme delegirane in izvedbene akte iz odstavkov 2, 3 in 4 do 31. decembra 2021, se čimer se zagotovi, da se ti akti začnejo uporabljati 31. decembra 2022.

Člen 10

Bistven prispevek k preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja

1. Za gospodarsko dejavnost se šteje, da bistveno prispeva k preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja, če ta dejavnost bistveno prispeva k varstvu okolja pred onesnaženjem na enega od naslednjih načinov:
 - (a) s preprečevanjem ali zmanjševanjem emisij onesnaževal, razen toplogrednih plinov, v zrak, vodo ali tla;
 - (b) z izboljšanjem ravni kakovosti zraka, vode ali prsti na območjih, na katerih poteka gospodarska dejavnost, ob istočasnem zmanjševanju negativnih vplivov na zdravje ljudi in okolje ter tveganj za zdravje ljudi in okolje;
 - (c) s preprečevanjem škodljivega vpliva na zdravje ljudi in okolje zaradi proizvodnje, uporabe in odstranjevanja kemikalij;
 - (d) s čiščenjem odmetanih odpadkov in drugega onesnaženja.

2. Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 16 in pred njegovim sprejetjem od platforme pridobi vsa potrebna strokovna znanja glede tehničnih meril za pregled ter oceni izvajanje meril, pri čemer upošteva rezultate, ki so jih udeleženci na finančnem trgu pridobili z njihovo uporabo, pa tudi, kako so bila sprejeta na trgu in kakšen vpliv na kapitalske trge so imela, s katerim:
 - (a) dopolni odstavek 1, da določi tehnična merila za pregled za določitev, pod kakšnimi pogoji se šteje, da določena gospodarska dejavnost za namene te uredbe bistveno prispeva k preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja, kar zadeva:
 - (i) klasifikacijo in rubriko sektorja dane gospodarske dejavnosti;
 - (ii) merila, ki se uporabljajo za dano gospodarsko dejavnost, ter
 - (iii) metriko, ki se uporablja za merjenje okoljske uspešnosti gospodarske dejavnosti, vključno z določitvijo mej za to meritev;
 - (b) dopolni člen 12, da določi tehnična merila za pregled za vsak zadevni okoljski cilj, da se ugotovi, ali se za gospodarsko dejavnost, za katero so merila za pregled določena v skladu s točko (a) tega odstavka, za namene te uredbe šteje, da lahko znatno škoduje enemu ali več navedenim ciljem.

3. Komisija z delegiranim aktom določi tehnična merila za pregled iz odstavka 2 tega člena, pri tem pa upošteva zahteve, določene v členu 14.

4. Komisija v okviru delegiranega akta iz odstavka 2 tega člena sprejme izvedbene akte, s katerimi določi kvantitativne ali kvalitativne prage ali njihove kombinacije, ki jih mora izpolnjevati gospodarska dejavnost, da bi se štela za okoljsko trajnostno. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 16a.
5. Komisija sprejme delegirane in izvedbene akte iz odstavkov 2, 3 in 4 do 31. decembra 2021, se čimer se zagotovi, da se ti akti začnejo uporabljati 31. decembra 2022.

Člen 11

Bistven prispevek k varstvu in ohranjanju biotske raznovrstnosti in ekosistemov

1. Za namene te uredbe se za gospodarsko dejavnost šteje, da bistveno prispeva k varstvu in ohranjanju biotske raznovrstnosti in ekosistemov, če ta dejavnost bistveno prispeva k varovanju, ohranjanju in izboljšanju biotske raznovrstnosti in ekosistemskih storitev v skladu z ustreznimi zakonodajnimi in nezakonodajnimi instrumenti Unije na enega od naslednjih načinov:
 - (a) z naravovarstvenimi ukrepi in ukrepi za ohranjanje biotske raznovrstnosti, vključno z varstvom in izboljšanjem stanja ohranjenosti habitatov in vrst, obnavljanjem kopenskih, morskih in vodnih ekosistemov, da se izboljša njihovo stanje in okrepi njihova zmožnost zagotavljanja storitev;
 - (b) s trajnostno rabo zemljišč in gospodarjenjem z njimi, vključno z ustrežno zaščito biotske raznovrstnosti tal, nevtralnostjo pri degradaciji tal in sanacijo onesnaženih območij;
 - (c) s trajnostnimi kmetijskimi praksami, vključno s tistimi, ki prispevajo k ohranjanju ali krepitvi biotske raznovrstnosti ali k zaustavitvi ali preprečevanju degradacije tal in drugih ekosistemov, krčenja gozdov in izgube habitatov;
 - (d) s trajnostnim praksami gospodarjenja z gozdovi.
2. Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 16 ter pred njegovim sprejetjem od platforme pridobi vsa potrebna strokovna znanja glede tehničnih meril za pregled in oceni izvajanje meril, pri čemer upošteva rezultate, ki so jih udeleženci na finančnem trgu pridobili z njihovo uporabo, pa tudi, kako so jih kapitalski trgi sprejeli in kakšen vpliv nanje so imela, s katerim:
 - (a) dopolni odstavek 1, da določi tehnična merila za pregled za določitev, pod kakšnimi pogoji se šteje, da določena gospodarska dejavnost za namene te uredbe bistveno prispeva k varstvu in obnovi biotske raznovrstnosti in ekosistemov, kar zadeva:
 - (i) klasifikacijo in rubriko sektorja dane gospodarske dejavnosti;
 - (ii) merila, ki se uporabljajo za dano gospodarsko dejavnost, ter

- (iii) metriko, ki se uporablja za merjenje okoljske uspešnosti gospodarske dejavnosti, vključno z določitvijo mej za to meritev;
 - (b) dopolni člen 12, da določi tehnična merila za pregled za vsak zadevni okoljski cilj, da se ugotovi, ali se za gospodarsko dejavnost, za katero so merila za pregled določena v skladu s točko (a) tega odstavka, za namene te uredbe šteje, da lahko znatno škoduje enemu ali več navedenim ciljem.
3. Komisija z delegiranim aktom določi tehnična merila za pregled iz odstavka 2 tega člena, pri tem pa upošteva zahteve, določene v členu 14.
 4. Komisija v okviru delegiranega akta iz odstavka 2 tega člena sprejme izvedbene akte, s katerimi določi kvantitativne ali kvalitativne prage ali kombinacije obeh, ki jih mora izpolnjevati gospodarska dejavnost, da bi se štela za okoljsko trajnostno. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 16a.
 5. Komisija sprejme delegirane in izvedbene akte iz odstavkov 2, 3 in 4 do 31. decembra 2021, s čimer se zagotovi, da se ti akti začnejo uporabljati 31. decembra 2022.

Člen 12

Znatna škoda za okoljske cilje

Za namene člena 3(b) se gospodarska dejavnost šteje kot znatno škodljiva za:

- (a) blažitev podnebnih sprememb, če ta dejavnost povzroča znatne emisije toplogrednih plinov;
- (b) prilagajanje podnebnim spremembam, če ta dejavnost vodi do večjega škodljivega vpliva sedanjega in pričakovanega podnebja na naravno in grajeno okolje, v katerem se ta dejavnost opravlja, in na območja zunaj teh okolij;
- (c) trajnostno uporabo in varstvo vodnih in morskih virov, če ta dejavnost škoduje dobremu stanju ali, kjer je to ustrezno, dobremu ekološkem potencialu vodnih teles, vključno s površinskimi in podzemnimi vodami, ali dobremu okoljskemu stanju morskih voda;
- (d) prehod na krožno gospodarstvo, vključno s preprečevanjem nastajanja odpadkov in njihovim recikliranjem, če ta dejavnost povzroča resno neučinkovitost pri uporabi materialov v eni ali več fazah življenjskega cikla izdelkov, vključno z vidika trajanja, popravljivosti, nadgradljivosti, možnosti ponovne uporabe ali recikliranja proizvodov, ali če ta dejavnost vodi do znatnega povečanja nastajanja, sežiganja ali odstranjevanja (vključno na odlagališčih) odpadkov z odstopanjem od prednostnih analog hierarhije ravnanja z odpadki iz člena 4 Direktive 2008/98/ES;

- (e) preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja, če ta dejavnost vodi do znatnega povečanja emisij onesnaževal v zrak, vodo in tla v primerjavi s stanjem pred začetkom izvajanja te dejavnosti;
- (f) varstvo in obnovo biotske raznovrstnosti in ekosistemov, če ta dejavnost v veliki meri škodi stanju habitatov in vrst ter ogroža doseganje ali ohranjanje dobrega stanja ekosistemov in storitev, ki jih ekosistemi zagotavljajo, ali če ta dejavnost škodi stanju ohranjenosti habitatov in vrst v interesu Skupnosti v skladu z Direktivo 92/43/EGS⁶⁶ in Direktivo 2009/147/ES⁶⁷.

Člen 13 *Minimalni zaščitni ukrepi*

Minimalni zaščitni ukrepi iz točke (c) člena 3 so postopki, ki jih izvaja podjetje, ki opravlja gospodarsko dejavnost, da zagotovi uskladitev s smernicami OECD za mednarodna podjetja, vodilnimi načeli ZN o podjetništvu in človekovih pravicah, vključno z načeli in pravicami, določenimi v osmih temeljnih konvencijah, opredeljenimi v Deklaraciji Mednarodne organizacije dela o temeljnih načelih in pravicah pri delu, ter Mednarodno listino človekovih pravic.

Člen 14 *Zahteve za tehnična merila za pregled*

1. Tehnična merila za pregled, sprejeta v skladu s členi 6(2) in (4), 7(2) in (4), 8(2) in (4), 9(2) in (4), 10(2) in (4) ter 11(2) in (4):
 - (a) opredeljujejo najpomembnejše potencialne prispevke k danemu okoljskemu cilju ter upoštevajo načelo tehnološke nevtralnosti, pa tudi kratkoročne in dolgoročne vplive dane gospodarske dejavnosti;
 - (b) določajo minimalne zahteve, ki jih je treba izpolniti, da bi se izognili znatni škodi za vse ustrezne okoljske cilje ter upoštevajo kratkoročne in dolgoročne vplive dane gospodarske dejavnosti;
 - (c) so kvantitativna in kot taka vsebujejo prage, kolikor je to mogoče, sicer pa kvalitativna;

⁶⁶ Direktiva Sveta 92/43/EGS o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst.

⁶⁷ Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta o ohranjanju prosto živečih ptic.

- (d) kadar je primerno, temeljijo na sistemih Unije za označevanje in potrjevanje, metodologijah Unije za ocenjevanje okoljskega odtisa in sistemih statistične klasifikacije Unije ter upoštevajo ustrezno obstoječo zakonodajo Unije;
 - (e) temeljijo na prepričljivih znanstvenih dokazih in, kadar je to ustrezno, upoštevajo previdnostno načelo iz člena 191 PDEU;
 - (f) upoštevajo okoljske vplive gospodarske dejavnosti ter proizvodov in storitev, ki jih ta gospodarska dejavnost zagotavlja, zlasti z obravnavo njihove proizvodnje, uporabe in konca življenjske dobe;
 - (g) upoštevajo naravo in obseg gospodarske dejavnosti, vključno z morebitno omogočitveno naravo dejavnosti iz točke (a) člena 3, in dejavnosti, ki podpirajo prehod na ogljično nevtralno gospodarstvo v skladu s členom 6(1a);
 - (h) upoštevajo potencialni tržni vpliv prehoda na bolj trajnostno gospodarstvo, vključno s tveganjem, da bi nekatera sredstva nasedla kot posledica tega prehoda, in tveganje za ustvarjanje neskladnih spodbud za trajnostne naložbe;
 - (i) zajemajo vse pomembne gospodarske dejavnosti v določenem sektorju in zagotavljajo, da se te dejavnosti obravnavajo enako, če v neto merilu enako prispevajo k enemu ali več okoljskim ciljem iz člena 5 te uredbe, da se prepreči izkrivljanje konkurence na trgu;
 - (j) so določena tako, da olajšajo preverjanje izpolnjevanja navedenih meril.
2. Tehnična merila za pregled iz odstavka 1 vključujejo tudi merila za dejavnosti, povezane s preходом na čisto energijo, zlasti energetska učinkovitost in obnovljivo energijo, kolikor te bistveno prispevajo h kateremu koli okoljskemu cilju.
 3. Tehnična merila za pregled iz odstavka 1 vključujejo tudi merila za dejavnosti, povezane s preходом na čisto ali podnebno nevtralno mobilnost, vključno s spremembo načina prevoza, ukrepi za učinkovitost in alternativnimi gorivi, kolikor te bistveno prispevajo h kateremu koli okoljskemu cilju.
 4. Komisija redno pregleduje tehnična merila za pregled iz odstavka 1 ter v skladu z znanstvenim in tehnološkim razvojem po potrebi spremeni delegirane akte, sprejete na podlagi te uredbe.

Člen 15

Platforma o financiranju trajnostne rasti

1. Komisija vzpostavi platformo o financiranju trajnostne rasti (v nadaljnjem besedilu: platforma), ki jo sestavljajo:
 - (a) predstavniki:
 - (i) Evropske agencije za okolje;

- (ii) evropskih nadzornih organov;
- (iii) Evropske investicijske banke in Evropskega investicijskega sklada;
- (b) strokovnjaki, ki zastopajo ustrezne deležnike iz zasebnega sektorja, vključno z akterji finančnega in nefinančnega trga ter poslovnimi sektorji, ki predstavljajo zadevne industrijske panoge,
- (c) strokovnjaki, imenovani za delovanje v svojem imenu, z dokazanim znanjem in izkušnjami na področjih, ki jih zajema ta uredba.
- (d) strokovnjaki iz akademskih krogov, tudi iz univerz, raziskovalnih inštitutov in drugih znanstvenih organizacij, vključno s tistimi s strokovnim znanjem na svetovni ravni;
- (e) strokovnjaki, ki predstavljajo civilno družbo, tudi tisti z znanjem s področja okoljskih in socialnih vprašanj, dela in upravljanja.

2. Platforma:

- (a) Komisiji svetuje o tehničnih merilih za pregled iz člena 14 in morebitni potrebi po posodobitvi teh meril, pri čemer se po potrebi upoštevajo rezultati, pridobljeni z njihovo uporabo;
- (b) analizira učinek tehničnih meril za pregled v smislu potencialnih stroškov in koristi njihove uporabe;
- (c) pomaga Komisiji pri analiziranju zahtev deležnikov glede priprave ali spremembe tehničnih meril za pregled za dano gospodarsko dejavnost;
- (ca) pri svetovanju Komisiji in analizi učinkov tehničnih meril za pregled navede razloge in utemeljitev v zvezi z gospodarskimi dejavnostmi, ki so bile preučene in vključene v tehnična merila za pregled, ali – v primeru, da gospodarska dejavnost ne bo vključena v tehnična merila za pregled – razloge in utemeljitev za tako odločitev;
- (d) svetuje Komisiji o ustreznosti tehničnih meril pregled za morebitno nadaljnjo uporabo;
- (da) svetuje Komisiji o ustreznosti tehničnih meril za pregled za morebitno uporabo za regije in okoljske razmere zunaj Unije;
- (e) spremlja in redno poroča Komisiji o tokovih kapitala v trajnostne naložbe;
- (f) svetuje Komisiji o morebitni potrebi po spremembi te uredbe;
- (g) se posvetuje z zunanjimi deležniki, vključno s ključnimi predstavniki zadevnega industrijskega sektorja;
- (h) svetuje Komisiji glede delovanja člena 13 in morebitne potrebe po dopolnitvi zahtev iz navedenega člena.

3. Platformi, ki je sestavljena v skladu z veljavnimi pravili o ustanovitvi in delovanju strokovnih skupin Komisije, predseduje Komisija.
4. Platforma bi morala svoje naloge opravljati v skladu z načelom preglednosti. Komisija strokovni skupini iz člena 16b pravočasno zagotovi dostop do dnevnih redov, zapisnikov sej, poročil in ocen ter vseh ustreznih materialov platforme, ki so bili predloženi v skladu z odstavkom 2.

Člen 15a
Pristojni organi

1. Države članice imenujejo pristojne organe za nadzor izpolnjevanja obveznosti razkritja iz člena 4(2) in (2a); ti organi imajo na podlagi nacionalnega prava vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila, ki so potrebna za opravljanje nalog v skladu s to uredbo.
2. Pristojni organi za namene uporabe te uredbe med seboj sodelujejo in si brez nepotrebne odlašanja izmenjajo vse informacije, potrebne za opravljanje nalog, ki jih imajo v skladu s to uredbo, in za izvajanje svojih pristojnosti.

Člen 15b
Ukrepi in kazni

Države članice določijo predpise za ukrepe in kazni, ki se uporabljajo pri kršitvah člena 4(2) in (2a). Ti ukrepi in kazni so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

Člen 16
Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 6(2), (3), (4) in (5), 7(2), (3), (4) in (5), 8(2), (3), (4) in (5), 9(2), (3), (4) in (5), 10(2), (3), (4) in (5) ter 11(2), (3), (4) in (5) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od [datum začetka veljavnosti te uredbe].
3. Prenos pooblastil iz odstavka 2 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih ali izvedbenih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno obvesti Evropski parlament in Svet.
- 5a. Komisija se pred pripravo delegiranih aktov po potrebi posvetuje s ciljnim zainteresiranimi stranmi in izvede javna posvetovanja.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 6(2), (3), (4) in (5), 7(2), (3), (4) in (5), 8(2), (3), (4) in (5), 9(2), (3), (4) in (5), 10(2), (3), (4) in (5) ter 11(2), (3), (4) in (5) začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku štirih mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.
7. Regulativni tehnični standard, sprejet v skladu s členom 4(2c), se ne začne uporabljati pred delegiranimi akti iz členov 6 do 11.

Člen 16a

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga strokovna skupina držav članic za financiranje trajnostne rasti. Ta skupina je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 16b

Strokovna skupina držav članic

1. Strokovna skupina držav članic za financiranje trajnostne rasti (v nadaljnjem besedilu: strokovna skupina držav članic) svetuje Komisiji o ustreznosti tehničnih meril za pregled in o pristopu platforme iz člena 15 glede razvoja meril v skladu s členom 14.
2. Komisija na rednih sestankih strokovne skupine obvešča države članice, da omogoči pravočasno izmenjavo mnenj med državami članicami in Komisijo, zlasti o najpomembnejšemu opravljenemu delu platforme, kot so nova merila za pregled ali vsebinske posodobitve teh meril ali osnutki poročil.
3. Komisija zbere vse potrebno strokovno znanje, in sicer pred sprejetjem in med pripravo delegiranih aktov, vključno s posvetovanjem s strokovno skupino držav članic.

Komisija se o vsakem osnutku delegiranega akta posvetuje s strokovno skupino držav članic.

Osnutki delegiranih aktov, osnutek dnevnega reda in vsa druga ustrezna dokumentacija so strokovni skupini držav članic predloženi pravočasno, da ima dovolj časa za pripravo.

Službe Komisije navedejo zaključke, pridobljene iz posvetovanja s strokovno skupino držav članic, vključno s tem, kako nameravajo upoštevati stališča strokovne skupine. Ti zaključki se evidentirajo v pisni obliki.

Kadar je osnutek delegiranega akta vsebinsko na kakršen koli način spremenjen, da Komisija strokovni skupini možnost, da se odzove na spremenjeno različico osnutka delegiranega akta, po potrebi v pisni obliki.

4. Strokovna skupina držav članic je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta iz člena 16.
5. Za zagotovitev enakega dostopa do informacij prejmeta Evropski parlament in Svet vse dokumente istočasno kot strokovna skupina držav članic. Strokovnjaki iz države članice, ki predseduje Svetu, imajo samodejno dostop do sej platforme iz člena 15.

Poglavje III

Končne določbe

Člen 17

Klavzula o pregledu

1. Komisija objavi poročilo o uporabi te uredbe do 31. decembra 2022 in nato vsaka tri leta. V navedenem poročilu med drugim ocenjeni tudi:
 - (a) napredek pri izvajanju te uredbe, kar zadeva oblikovanje tehničnih meril za pregled za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti;
 - (b) primernost razširitve področja uporabe te uredbe na druge cilje glede trajnosti, zlasti socialne cilje;
 - (c) uporaba opredelitve okoljsko trajnostne naložbe v pravu Unije in na ravni držav članic, vključno s primernostjo vzpostavitve mehanizma za preverjanje skladnosti z merili iz te uredbe;
 - (d) primernost zagotovitve standardizirane metodologije za ocenjevanje okoljskega vpliva gospodarskih dejavnosti, ki prispevajo k okoljskemu cilju, vendar se v skladu s členom 3 te uredbe še ne štejejo za okoljsko trajnostne.

- 1a. Komisija do decembra 2023 in nato vsaka tri leta objavi poročilo o morebitni potrebi po reviziji in dopolnitvi meril iz te uredbe, da bi preučila, ali je gospodarska dejavnost okoljsko trajnostna.
2. Komisija do decembra 2022 objavi poročilo o delovanju platforme in strokovne skupine držav članic, v katerem zlasti oceni stroškovno učinkovitost, preglednost, upravljanje, za katero so bila zagotovljena zadostna sredstva, in organizacijo funkcij iz členov 15 in 16b.
3. Komisija do julija 2022 objavi poročilo o delovanju uredbe, zlasti o učinku omejitev področja uporabe te uredbe in drugega ustreznega pravnega okvira EU na:
 - (a) tok kapitala v zasebna podjetja in druge pravne subjekte, zlasti lastniški kapital, po eni strani iz finančnih produktov iz te uredbe ter po drugi iz drugih nefinančnih produktov, ki je posledica uporabe tehničnih meril za pregled;
 - (b) dostop udeležencev na finančnem trgu iz te uredbe in dostop vlagateljev do zanesljivih, pravočasnih in preverljivih informacij in podatkov o podjetjih in drugih pravnih subjektih, pa tudi načinov za preverjanje takih podatkov, ki so potrebni za določanje stopnje usklajenosti s tehničnimi merili za pregled in zagotavljanje skladnosti z njimi, upoštevajoč podjetja, v katera se lahko vlaga in ki sodijo tako v področje uporabe uredbe kot izven njega, pa tudi kar zadeva lastniški in dolžniški kapital.
4. Poročila iz odstavkov 1, 1a, 2 in 3 se pošljejo Evropskemu parlamentu in Svetu. Komisija po potrebi priloži ustrezne predloge.

Člen 18

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Uporabljajo se členi 3 do 13:
 - (a) v zvezi z okoljskimi cilji iz točk (1) in (2) člena 5 se uporabljajo od 1. julija 2020;
 - (b) v zvezi z okoljskimi cilji iz točk (3) do (6) člena 5 se uporabljajo od 1. julija 2021.
3. Člena 15a in 15b se uporabljata od začetka veljavnosti delegiranih in izvedbenih aktov iz členov 6(2), (3), (4) in (5), 7(2), (3), (4) in (5), 8(2), (3), (4) in (5), 9(2), (3), (4) in (5), 10(2), (3), (4) in (5) ter 11(2), (3), (4) in (5), pa tudi regulativnih tehničnih standardov iz člena 4(2c).

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

*Za Evropski parlament
Predsednik*

*Za Svet
Predsednik*